PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz 6 / 2021 26. března – 8. dubna

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí ZDARMA

PŘÍRODA — str. 19

Karel Pecl: Zákony a lov ptáků

ZRCADLO — str. 3

Písečtí farníci zdravotníkům

ROK V LESE — str. 13

Láďa Beran – Ten, který tančí v lese

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web *www.piseckysvet.cz*

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděčni, pokud se naši nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete podpořit jakoukoliv finanční částkou.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet **č. 78 31 003 001 / 5500**

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují.

Každý dárce si může od redakce e-mailem nebo telefonicky vyžádat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci – volejte na tel. 607 777 993 nebo pište na *redakce@piseckysvet.cz*

MĚSTSKÁ | KNIHOVNA | PÍSEK

29 03
17 00
20 21

TO NEJLEPŠÍ Z KOMENSKÉHO

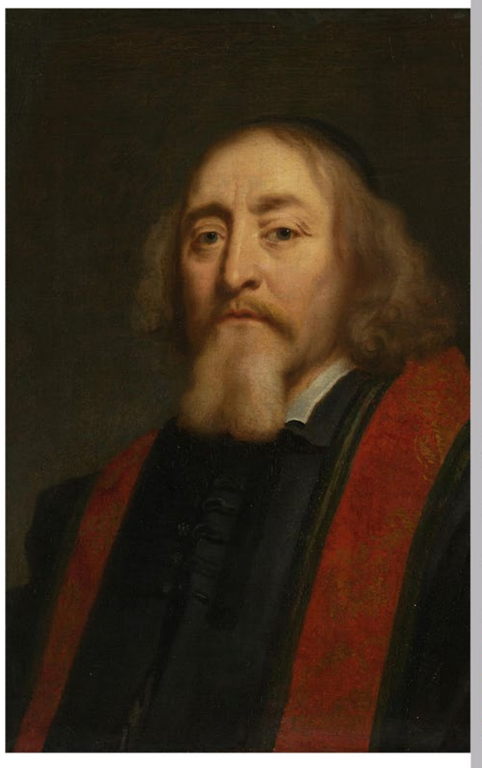

Sedm osobností místního veřejného a kulturního života čte citáty z díla Jana Amose Komenského "Porada o nápravě věcí lidských" ze sedmi klíčových oblastí:

politika - Eva Vanžurová, starostka města Písek

podnikání - Kateřina Rybaříková, ředitelka oblastní kanceláře Jihočeské hospodářské komory

komunikace - Naděžda Hávová, moderátorka Českého rozhlasu Vltava

kultura - Josef Kašpar, ředitel Centra kultury města Písek

vzdělávání - Pavel Koc, ředitel ZŠ Josefa Kajetána Tyla a MŠ Písek

rodina - Vladimíra Zborníková, sociální pracovnice - Arkáda a Švagr

spiritualita - Ondřej Kyml, kazatel Sboru Církve bratrské v Písku

s podporou projektu komensky2020.cz

pondělí
29. 3. 2021
17:00 hodin
Živě na YouTube

www.knih-pi.cz | info@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alšovo náměstí 75/13, 397 01 Písek

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA.

Další čísla vyjdou ve čtvrtek 8. a22. dubna. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 6/2021, redakční uzávěrka: 24. 03. 2021

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává **Občanské sdružení Písecký svět, z.s.**, IČ: **22827765**, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20.11.2009.

Web: *www.piseckysvet.cz*
e-mail *redakce@piseckysvet.cz.* Bank. spojení: **5015117001/5500** (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. **Zdenka Jelenová** *(tištěné noviny)*, e-mail: *jelenova@piseckysvet.cz*
Ing. arch. **Martin Zborník** *(webové stránky)*, e-mail: *zbornik@piseckysvet.cz*

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.
Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2021

SLADOVNA PÍSEK: Děkujeme, že jste s námi!

Již více než rok se společnost potýká s koronavirovou pandemií, kvůli které se musíme vypořádávat s nejrůznějšími omezeními a komplikacemi. Když se ve Sladovně ohlédneme zpět, vidíme spoustu podařených projektů, více než 250 tisíc návštěvníků během uplynulých pěti let, nekonečno inspirace a hromadu báječných okamžiků. Děkujeme vám všem, kteří jste v tom s námi, a těšíme se na další společně strávené chvíle! Krátké video naplněné pestrými záběry ze skvělých povedených akcí uplynulých let můžete zhlédnout na www.piseckysvet.cz.

STÉ NAROZENINY oslavila paní **Marie Heinrichová z Písku**. Za vedení města Písek jí přišel poblahopřát místostarosta Petr Hladík. Předal jí kytici, dárkový balíček a knihu o Písku a další pozornosti. Více na str. 7.

KARNEVAL: Taneční centrum Z.I.P. Písek v březnu připravilo netradiční karneval pro širokou veřejnost. Kvůli koronavirovým opatřením se konal v on-line prostoru, ale vyvedl se!

Děkujme si navzájem...

Vážené čtenářky a čtenáři, v dnešním čísle najdete nejrůznější texty, týkající se aktuální situace. A jsem ráda, že zde zazní i mnohá slova díků. Protože ve chvílích, kdy se nám zdá, že jsme na dně, se často naštěstí – a Bohu díky – najde pomocná ruka. A pak se nestyďme za vše pořádně a třeba i veřejně poděkovat. Jak důležitá je v životě vděčnost, to jsem si uvědomila v písecké Domovince Diakonie ČCE, při rozhovoru s úžasnou dámou, která právě oslavila sté narozeniny. Přečtete si její vzpomínky. A snažme se, ať své životy prožijeme s podobným neochvějným optimismem, který na mne sálal z jejích slov.

A podobný pocit vyvolá možná i zamyšlení našeho dřívějšího častého přispěvatele, písecké choreografa a tanečníka Ládi Berana, který se doby covidové pandemie chopil jako příležitosti k novým prožitkům a k tomu, aby byl co nejvíc užitečný. Přidáte se?

Mnoho dalších textů je tentokrát věnováno přírodě, ať už jejímu poznávání, nebo snahám o ochranu – ne všechny jsou optimistické, ale tak už to v životě chodí. Každopádně velmi děkuji všem autorům, kteří nám do redakce posílají své příspěvky. Bez nich by nemohl Písecký svět existovat, bez nich by ztratil smysl. Jde nám stále především o otevřený prostor pro vaše názory – na vše, co vás těší, trápí, nebo rozčiluje.

ZDENKA JELENOVÁ

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo se domluvte na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na ***www.piseckysvet.cz.***

Písečtí farníci zdravotníkům

Nemocných s covidem-19, kteří potřebují odbornou péči, je stále mnoho, a zdravotníci, kteří se o tyto pacienty v písecké nemocnici starají, jsou unavení.

Římskokatolická farnost v Písku se rozhodla je alespoň trochu potěšit na těle i na duchu a uspořádat sbírku na balíčky s občerstvením a osobním poděkováním za jejich náročnou práci.

Během osmi dnů se mezi farníky vybrala částka 14 tisíc korun, která převýšila původní očekávání, a tak se oproti předpokládaným 90 balíčkům podařilo **ve čtvrtek 18. března předat nemocnici v Písku 200 balíčků**. Ke každému z nich byl připojen pozdrav od dospělých i dětí vyjádřený slovy díků a podpory, doprovázený krásnými kresbami.

Věříme, že přání našla své adresáty, a všem zdravotníkům s vděčností za jejich osobní odhodlání i nám všem přejeme lepší časy.

LAURA JABLONSKÁ

Kriminalisté řeší nález 11 lidských lebek a dalších lidských ostatků

V pondělí 15. března přijali písečtí policisté oznámení o nálezu lidských ostatků v lokalitě Ptáčkovna v Píseckých horách. Na místo vyjížděla výjezdová skupina kriminalistů i koroner.

Ostatky nalezla již o víkendu mladá žena při sportování. *„Na místě kriminalisté ohledali celkem jedenáct lidských lebek, podle prvotních zjištění jde o ostatky různého stáří a různé doby od úmrtí. Další okolnosti a podrobnosti k nálezu by měly poskytnout zadané expertizy,“* sdělila policejní mluvčí Kamila Čuřínová Ingrišová.

V souvislosti se zveřejněním tohoto případu nalezených lebek se následně policistům ozvala ve středu 17. března další nálezkyně. Tato mladá žena kontaktovala písecké městské strážníky se zprávou, že přibližně před týdnem viděla v opuštěné budově v katastru obce Semice pytle s kostmi. Strážníci případ předali policistům a na místo vyjížděli také kriminalisté, kriminalistický technik i koroner. *„V tomto případě jde o tři pytle, v nichž jsou především dlouhé lidské kosti dolních i horních končetin,“* upřesnila policejní mluvčí.

Podle prvotních zjištění z místa nálezu se zřejmě jedná o kosti více lidí, pohřbených před několika desítkami let, které kdosi před delší dobou vyjmul ze země. Kriminalisté okolnosti obou nálezů dále prošetřují. *-PČR-*

POLICEJNÍ VÝZVA:

Pomozte odhalit viníky poškození aut

Dopravní policisté řeší další dva případy újezdu od dopravní nehody, oba případy jsou z pondělí 15. března 2021.

V době mezi čtvrt na čtyři odpoledne až do 23 hodiny večer projížděl zatím nezjištěný řidič ulicí Táborská v Písku. Jel ve směru od kruhového objezdu k Mírovému náměstí. Na tomto přímém úseku narazil a poškodil levý bok zaparkovaného osobního automobilu značky Alfa Romeo a ujel.

Další nehoda je z katastru obce Lety. Po silnici I/4 jel kolem půl šesté odpoledne ve směru od Prahy na České Budějovice řidič s nákladním automobilem s návěsem „klaďákem“. Z návěsu odlétl předmět, který poškodil v protisměru automobil značky VW Golf. Řidič pokračoval dál a nechal za sebou několikatisícovou škodu.

Obracíme se s žádostí o pomoc na případné svědky. Máte-li k popisovaným dopravním nehodám jakékoli informace, volejte písecké dopravní policisty na telefonních číslech **974 235 254** nebo **158**.

INZERCE

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MESADA

Vážení zaměstnavatelé,

prostřednictvím projektu **Podporované zaměstnávání – cesta ze sociálního vyloučení,** registrační číslo: CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_052/0011630, období realizace: 1. 10. 2019 – 30. 6. 2022 hledáme pracovní uplatnění těm, kteří jsou ohroženi sociálním vyloučením nebo usilují o začlenění do společnosti.

Spolupráce s účastníky projektu je dlouhodobá. Počínaje aktivitami, které vedou k získání potřebných znalostí a dovedností souvisejících s trhem práce, až po následné vyhledávání vhodného pracovní místa a zajištění podpory na pracovišti.

Rádi bychom Vám touto cestou nabídli spolupráci. V případě, že se rozhodnete zaměstnat účastníka projektu, můžeme Vám po dobu **6 měsíců** hradit celkové mzdové náklady odpovídající minimální mzdě, tj. **20 337,60 Kč měsíčně** na plný úvazek. U zkráceného úvazku se výše příspěvku poměrně krátí. Dalším typem pomoci je tzv. **podporovaná praxe** ve výši 20 hodin, během níž má zaměstnavatel i účastník příležitost, vyzkoušet si spolupráci nejprve formou brigády. Zajímavá a pro zaměstnavatele přínosná může být i případná **pracovní asistence,** kdy pracovní konzultant doprovází účastníka přímo na pracoviště, poskytuje mu nezbytnou podporu při zaučování, ale může být i důležitým článkem v navázání dobrých vztahů, jak s dalšími pracovníky, tak samotným zaměstnavatelem.

V případě, že Vás projekt zaujal a rádi byste dali šanci pracovat někomu, kdo o práci opravdu stojí, neváhejte nás kontaktovat. Sídlíme v budově VZP (nábřeží 1. máje 2518, Písek), jsme dostupní na **tel. 608 860 426** a kromě webových stránek ***www.mesada.eu*** nás nově najdete také na Facebooku ***https://www.facebook.com/MESADA.socialni.sluzby.***

Těšíme se na spolu(práci). ***MESADA, z. s.***

Novinky z města a radnice

Lípu a jasan v Palackého sadech se zachránit nepodařilo

Do konce března budou pokáceny dva stromy rostoucí ve východní části Palackého sadů, blízko trafiky naproti poště – lípa srdčitá a jasan ztepilý. Odbor životního prostředí společně se správcem městské zeleně, Městskými službami Písek, věnoval těmto stromům dlouhodobě pozornost, protože již delší dobu vykazovaly známky zhoršeného zdravotního stavu a výrazně snížené vitality. *„U dřevin bylo opakovaně provedeno arboristické ošetření, naposledy loni. Arboristé u lípy a jasanu provedli sérii bezpečnostních a zdravotních řezů a také částečnou redukci korun. Řezy se zde prováděly s cílem zlepšit stav stromů a prodloužit jejich perspektivu na stanovišti. Bohužel však na ně adekvátně nezareagovaly a s rychlým postupem nadále odumírají,“* vysvětlil koordinátor městské zeleně **Ondřej Kofroň**. Během jara budou pokácené stromy nahrazeny na stejném místě novou výsadbou javoru mléče a buku lesního.

Jelikož se dřeviny nacházejí v městské památkové zóně, požádalo město Písek o stanovisko orgán státní památkové péče, který společně s Národním památkovým ústavem potvrdil, že je stav stromů nevyhovující a jejich kácení označil za přípustné, opodstatněné a neodkladné.

Petra Měšťanová, tisková mluvčí MÚ

Obyvatelé Písku odevzdali za rok 138 tun starého elektra

Město Písek se může v roce 2020 pochlubit sběrem starého elektra určeného ke zpětnému odběru a recyklaci o hmotnosti 138,05 tun – tedy 4,54 kg vysloužilých spotřebičů na obyvatele. Byla tím uspořena spotřeba elektřiny a produkce skleníkových plynů, celosvětově omezena těžba ropy a železné rudy, a recyklací se pokryla i část dodávek mědi nebo hliníku pro průmyslovou výrobu.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin. Vyplývá z něj, že díky obyvatelům Písku došlo za rok 2020 k úspoře produkce oxidu uhličitého o 1647,47 tun. Takové množství CO2 pohltí 634 smrků. Nebylo nutné vytěžit 80 933,97 litrů ropy (spotřeba auta např. na 3027 cest z Prahy do Brna). Uspořilo se také 833 150,50 kWh energie, tedy množství pro zhruba 833 151 cyklů myčky nádobí. Podařilo se recyklovat 79 408,04 kg železa – tedy množství použitelné pro výrobu 3255 ks nových praček, bez nutnosti těžby železné rudy. Recyklací vysbíraných spotřebičů se podařilo získat 2802,78 kg mědi, což by postačilo pro ražbu 498 272 1€ mincí, nebo 3462,36 kg hliníku, který by stačil na výrobu 230 825 plechovek o objemu 0,33 l. Elektrowin úspěšnou spolupráci ocenil 12 387 Kč ze svého motivačního programu.

Elektrowin/MÚ

Okolí lávky bylo uzavřeno

Kvůli rekonstrukci lávky přes ostrov lidé neprojdou z Ostrovní ulice na stezku po pravém břehu řeky. Staveniště je od neděle 21. března oploceno od zahradnictví Tumpach a z druhé strany od odbočky k nákupní zóně Galerie Písek. Chodci tak musí tuto část obejít Hradišťskou ulicí. *„K uzavírce širšího okolí staveniště město přistoupilo kvůli zajištění větší bezpečnosti chodců a cyklistů,“* uvedla místostarostka **Petra Trambová**. Počítá se s tím, že uzávěra této části stezky bude trvat do konce dubna. Možnost parkování bude v Ostrovní ulici zachována. Rozšíření uzávěry bylo nutné, protože současné zábrany kolem staveniště překonávaly v pozdních odpoledních hodinách zejména děti, které pak lávku přecházely nebo po ní jezdily na koloběžkách. Rekonstrukce lávky by měla být hotova do poloviny června. *-MÚ-*

Zajíčci z Tylovky roznášejí radost a jarní pozdravy od dětí

V posledních dnech putovalo přes 100 velikonočních zajíčků od žáků a pracovníků ZŠ J. K. Tyla na mnohá místa. Zajíčci jako symboly jara, naděje a štěstí udělali radost především na ARO a dalších oddělení Nemocnice Písek, klientům Oblastní charity Písek a Diakonie Blanka (Domovinka). Přáníčka se vzkazy od dětí vyráběli žáci 1.-2. tříd ještě v době, kdy mohli být prezenčně ve škole a školní družině. Poděkování patří jim a jejich pedagogickému vedení (paní učitelky a učitelé M. Marková 2.A, M. Uhlíková 2.C, J. Červenka 1.A, L. Lecjaksová, dále pak paní vychovatelky V. Matoušková a V. Vicherková). Foto, text a vedení toho všeho: ALENA VLNOVÁ

Revitalizace parku na Husově náměstí jde (asi) do finále – a připomínky občanů?

Po dlouhé odmlce chceme čtenáře Píseckého světa poinformovat, že ten nekončící příběh jménem revitalizace parku na Husově náměstí se (snad) už konečně blíží do finále... Pokud tedy využíváte zelené oázy ve městě k odpočinku či bydlíte v jejich blízkosti, možná vás bude tento souhrn našich postřehů a zkušeností zajímat...

Je to už neuvěřitelných sedm roků, co jsme poprvé v roce 2014 zareagovali na městem zveřejněnou studii, kterou zpracoval Atelier 6. Generální úprava sešlého městského parku na Husově náměstí se podle tehdejších prohlášení vedení města měla stát vzorem pro obnovu parků dalších.

Park byl v zanedbaném stavu (a měli jsme možná být rádi, že se *„nějak upraví“*), ale prezentované pojetí bylo z našeho pohledu nevhodné, příliš razantní a s početně malou, podle nás však především nevhodnou dosadbou dřevin. Vzhledem k tehdejšímu „zvláštnímu“ přístupu radnice se proto místní občané spojili a záležitost jsme se snažili řešit formou petice požadující přepracování konceptu studie. Nešlo přitom o samoúčelný protest, ale snažili jsme se upozornit na zjevné nedostatky a vyjádřit pochyby o kvalitě návrhu.

Teprve pak nastala změna v komunikaci. Paní architektka z Atelieru 6 pochopila naše připomínky a argumenty zkušených odborníků, a následně ateliér studii částečně přepracoval. Akceptovali změny dohodnuté při jednáních a došlo také k přehodnocení původně navrženého kácení i k úpravě dosadby. Dobré nápady v projektu samozřejmě zůstaly, jako třeba propojení parku přes nástupního prostor se základní školou, využití studny a podobně. Dle našeho názoru se tehdy podařilo vyjednat vhodné řešení, navíc s důležitým slibem, že lokalita bude řešena koncepčně i pokud jde o dlouhodobě problematické parkování aut. Takže kompromisní výsledek byl konečně na stole – ale ne finance na jeho uskutečnění. Že to prý *bude v zásobníku čekat na vhodný dotační titul…*

V mezidobí jsme doslova vyžadonili alespoň dosadbu za stromy pokácené v rohu parku, u nových podzemních kontejnerů, a též zpětnou instalaci lavičky s odpadkovým košem. Postupem času jsme si ale zase začali připadat jako obtížný hmyz, podobně jako na počátku – a přitom zůstávala spousta nejasností a nezodpovězeného…

V posledních letech jsme se účastnili jednání pracovní skupiny, jenže záležitosti důležité pro starousedlíky se tam neprojednávaly. Technické a kompetenční otázky se nás netýkaly, a tak jsme se vyjadřovali pouze k podobě dopravního řešení – a to, bohužel, **zcela neúspěšně!**

1. V lokalitě dojde k úbytku parkovacích míst.

2. Formulaci příslibu, že *„parkování v okolí parku bude řešeno koncepčně“* jsme naivně chápali jako hledání možností... S údivem ale nyní zjišťujeme, že se to vyvinulo zcela „standardně“ – tedy tradičním rozhodnutím zadat další studii. A na Husáku se žádná aktivní snaha pro udržení (či získání) parkovacích míst předvádět nebude.

3. Na naši žádost o opatření formou vyhrazeného pruhu / „částečné“ rezidentní zóny je odpovědí vytrvalé mlčení.

4. Dobrou zprávou je, že se podaří přemístit přechod z nepřehledného místa na bezpečnější.

Z fotodokumentace projektu – stav parku v roce 2014.

A takové „drobnosti“ jako třeba instalace kamer městské policie nebo podoba nového mobiliáře? Ty zatím také nikdo neřešil. Pro někoho možná nevýznamný detail – ale právě takové „maličkosti“ naplňují koncepci a zajišťují funkčně a esteticky hodnotný prostor.

- Vyčkávání na grant bylo bezvýsledné, tudíž se nyní město rozhodlo investovat z vlastních zdrojů přes 31 milionů korun na realizaci úprav – v tomto ale není zahrnutý zavlažovací systém ani plánovaná atrakce vodního hřiště.
- Je překvapující, že ani za 1,5 roku od podpisu smlouvy s firmou Green engineering s.r.o., která zvítězila ve výběrovém řízení na zpracování projektové dokumentace, tato není hotová.
- Místostarosta Veselý mnohokrát ujišťoval, že před realizací bude projekt představen veřejnosti a že akceptovatelné podněty občanů budou zapracovány do finální verze projektové dokumentace.

K tomuto bychom chtěli upřesnit, že ze smlouvy (jejíž návrh vzešel z MÚ, a tudíž to bylo interně předjednáno!) vyplývá důležitá skutečnost: že veřejné projednání má zajistit zhotovitel díla. Proto jsme v očekávání, kdy a jaký komunikační prostředek firma k prezentaci zvolí... Rádi bychom se mýlili, ale obáváme se, že to bohužel skončí pouze výstupem formou strohé informace na nástěnce úřadu, tedy jen formalita předepsaná zákonem. Vypořádání námitek ex-post pak povede ke zpoždění prací na obnově, a hlavně popře onu (dříve vedením města tak zdůrazňovanou) otevřenost k občanům.

Abychom zakončili trochu pozitivně: Doopravdy se MOC TĚŠÍME na proměnu parku, **na jakékoliv zvelebení**. Věříme, že ty nejzásadnější připomínky tam budou zohledněny. A těm z vás, kteří se aktivně zajímáte o věci veřejné nebo bydlíte u některého z píseckých parků, ve kterém vedení města plánuje další pokus o revitalizaci městské zeleně, pak přejeme mnoho štěstí, energie a pevné nervy.

JANA NOVOTNÁ a MARTIN ŠPÍREK

Park na Husově náměstí v říjnu 2020, zatím stále před zahájením revitalizace....

Stoletá oslavenkyně: „Měla jsem moc dobrý život, Pane Bože, to to uteklo...“

Sté narozeniny oslavila 16. března paní Marie Heinrichová z Písku. Veselá a optimistická oslavenkyně pochází z nedalekých Chrastin, odkud se přestěhovala do Písku. Posledních pět let žije v Domovince Diakonie ČCE na Jiráskově nábřeží, kde pro ni uspořádali krásnou oslavu. Ještě předtím jsme měli možnost si s ní popovídat a poblahopřát jí za redakci Píseckého světa.

„Já si to ani radši nepřipomínám, že je mi tolik. Měla jsem moc dobrý život. Narodila jsem se v Chrastinách, chodila do Záhoří do školy… Našla jsem si moc hodného manžela, byl z Kutné Hory a pracoval v Elektropřístroji. Měli jsem dva syny, hodně jsme jezdili na výlety po celé republice, užili jsme si spoustu legrace,“ směje se paní Heinrichová a vypráví o synovi Jirkovi. Jiří Heinrich je dlouholetým předsedou píseckého Okresního sdružení hasičů ČMS: *„Syn Jirka mě sem chodí navštěvovat, i vnučka a pravnoučata sem za mnou někdy přijdou, to mám vždycky radost. Druhý syn Pepík tady se mnou v Domovince nějakou dobu bydlel, ale už umřel, tak holt život jde,“* povzdychne si stoletá oslavenkyně.

Ale za chvilku se už zase usmívá a mluví o svých pěti pravnoučatech (šesté je na cestě). A vzpomíná dál: *„Pane Bože, to to uteklo… Sto let – to je něco, to jsem si nikdy neuměla představit, to si člověk říká, že v šedesáti je starý, pak v sedmdesáti – a potom přijde osmdesát, devadesát… A já jsem tu pořád. Myslím, že moc dobře mi dělaly pravidelné cesty na chatu, my jsme měli chatu, na kterou jsem chodila každý den tři kilometry tam a zase zpátky, starala jsem se tam o zahrádku. Cestou jsem si vždycky na louce natrhala nádherné květiny, pak jsem je vždycky položila u kapličky pod kříž… Každý den jsem tam zaběhla, nebo do kostela, pomodlila se, poprosila o ochranu – myslím, že to je hodně důležité, že jsem byla pod Boží ochranou. Vždycky jsem byla ráda na čerstvém vzduchu a moc ráda na celý život vzpomínám. Na chatě jsem mívala fenku, Belinku, tu jsem měla moc ráda. A moc hodnou sousedku, se kterou jsme si pomáhaly. Pracovala jsem ve školce, děti jsem měla moc ráda a často na ně vzpomínám.“* Paní Heinrichová má neuvěřitelnou paměť, vzpomíná třeba na prezidenta Masaryka: *„Smutné to bylo, když tehdy pan prezident umřel, to nám paní učitelka ve škole říkala, že Tatíček Masaryk umřel… Toho měli všichni rádi, stejně jako jeho syna Honzu. Pamatuju si taky na protektorát, tehdy k nám jednou přišli Němci na zahradu, báli jsme se, že u souseda objeví obrázky Masaryka a Beneše, to se tehdy nesmělo!“* Naštěstí vše dobře dopadlo. *„Tomu německému důstojníkovi jsem se prý líbila, říkal, že jsem hezký děvče... To víte, že jsem se bála!“*

„Taky jsem vždycky ráda zpívala. Kdepak jsou ty moje mladá léta, odešly a nevrátí se víc...“ notuje oslavenkyně a ještě dlouho přidává další a další vzpomínky... Na své sestry, na to, jak letěla letadlem do Soči, na bouřlivý rok 1968, na přátele, na návštěvu Vídně, na další pestré roky a zážitky...

V Domovince je dnes moc spokojená: *„A mám tady výbornou spolubydlící, moc si spolu rozumíme!“* A co člověku pomůže dožít se tak požehnaného věku? Je například podle paní Heinrichové důležité, co člověk jí, jestli se stravuje zdravě? *„Ne, to vůbec. Důležité je, že jsem měla kolem sebe hodné lidi. A že jsem je měla ráda. A potom to, že jsem vždycky věřila v Boha,“* je přesvědčená stoletá oslavenkyně. A určitě také její optimistický přístup ke světu: *„No jo, já byla vždycky takový smíšek. Ale byl to krásný život!“*

Paní Marie Heinrichová prožila šťastný a smysluplný život. Přejeme jí mnoho zdraví, radosti a ještě hodně veselých chvil v dalších letech!

ZDENKA JELENOVÁ

Dá se ještě něco zachránit?

Ano, pokud by se ochrana přírody brala vážně

...Ale se současným vedením města jen stěží. Pozornosti zřejmě uniklo, že příroda se „nevyskytuje“ jen U Vodáka, ale zaslouží si ochranu všude, například na Mlakách, a tam i větší. V Pukraticích se jedná o poslední část, která na severozápadě města zbývá.

Na největší soustavě v katastru a majetku města – purkratických rybnících – Zálesný, Kamenitý, (Topělecký), Prostřední, Loučný, Nádvorný, Rákosný a Bažný hnízdí, zalétá za potravou atp. značné množství druhů ptáků. *Husa velká, orel mořský,*

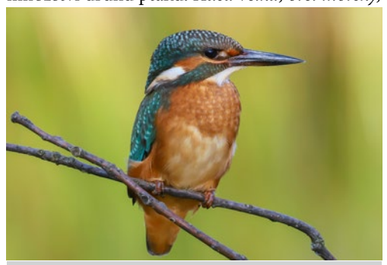

Ledňáček říční – 24. září 2020

ledňáček říční, čáp bílý, labuť velká, moták pochop, rákosník velký, strnad rákosní, slavík modráček, potápka malá, slípka zelenonohá, chřástal vodní, bukáček malý, rehek zahradní, žluva hajní, rákosník proužkovaný, cvrčilka slavíková, bekasina otavní, moudivláček lužní, vodouš kropenatý, bukač velký. (Výčet je neúplný).

Většina těchto druhů je chráněných. Mnoho z nich patří do kategorie – kriticky, silně ohrožený a ohrožený druh podle přílohy č. III vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá

Chřástal vodní – 20. září 2020

ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, druhy chráněné i podle právních předpisů Evropského společenství. Výskyt v místě je srovnatelný s ptačími rezervacemi, CHKO, atp. Bukáček – v celé ČR pouze několik párů, tady je jedno z mála míst, kde hnízdí.

Výjimkou pro chráněné druhy se město Písek nezabývalo, zákony opomenulo (?) a vydalo stavební povolení. Odpovědné obce takové lokality chrání a chlubí se jimi. Tady je to naopak. Jen podepisují memoranda „na ochranu životního prostředí“, ale skutek utek. Projekty jako Smart City nám přírodu nevrátí. Rybníky a okolí jsou odpadkovým košem průmyslové zóny, znečištěné chovem ryb. (Zrušení chovu ryb se kupodivu povedlo U Vodáka, podnikatelské zájmy místostarosty Ondřeje Veselého s tím jistě nesouvisí...)

Nyní se purkratické rybníky „obnovují“. Je otázka, jak se to povede a za jak dlouho se příroda vzpamatuje. Zda se hnízdící ptáci vrátí, jestli se budou mít kam vrátit. Není sporu o tom, že odbahnit rybníky je nutné. Ale i to lze dělat různými způsoby. Pokud by se do věci nevložili občané, členové České společnosti ornitologické a AOKP, důsledky by byly zřejmě fatální. Díky jim, i když vše se zachrání stěží.

Zastupitelé zřejmě ani nevěděli, co všechno souvisí se stavbou, a nějací ptáci a příroda je nezajímají, nebo o nich vědět nechtějí. Výskyt chráněných a ohrožených druhů je v tomto případě vysloveně na obtíž. Vypadalo by to špatně pro jejich další politickou prezentaci a PR města. Obestavění průmyslovými halami, myčkou aut, vrakovištěm, vše se souhlasem zastupitelů, bez projednání změny územního plánu.

Vše pokračuje dál. V případě prodeje dalších pozemků pro průmyslové haly, opět blíž k rybníkům i městu, se zastupitelé (březen 2021) zřekli odpovědnosti a řešením pověřili Radu města Písku. Většina členů rady vyniká angažovanou rétori-

Orel mořský – 16. března 2021

kou na podporu dalšího rozšíření největší průmyslové zóny v jižních Čechách, kterou ta písecká je.

Dalšími možnostmi využití pozemků se také nikdo nezabýval. Před galvanovnou to ještě bylo reálné! Aby byl obrázek úplný: návrh zastupitele Martina Brože a OV Purkratice, aby byla alespoň lépe smluvně zajištěna výsadba zeleně kupujícím, zastupitelé také odmítli. Podporu zde mají jen ekonomické zájmy zahraničních firem a jednotlivců.

Vodouš šedý

Pro výstavbu GALVANOVNY (2020) pouhých 180 metrů od rybníka, 1,3 km od sídliště Portyč, 1,1 km od novostaveb Sv. Václav a 2,2 km od starého mostu hlasovali: *Jan Adámek, Michal Čapek, Tomáš Franců, Petr Hladík, Jiří Hořánek, Karel Chytrý, Miroslav Janovský, Helena Kozlíková, Jiří Lejčar, Vratislav Němeček, Michal Přibáň, Jan Taraba, Petra Trambová, Michal Turek, Tomáš Váně, Eva Vanžurová, Ondřej Veselý, Karel Vodička.*

Proti výstavbě byli: *Marek Anděl, Martin Brož, Michal Horák, Josef Keclík, Zbyněk Konvička, Lukáš Nebes, Josef Soumar.*

Zdrželi se: *Tomáš Posekaný, Rudolf Tyll.*

Odsouhlasení a prodej pozemků pro galvanovnu Duchoň byl další v dlouhé řadě rozhodnutí bez odpovědnosti k přírodě i zdraví občanů. Přesto je tlak na další prodeje, bez zřetele k plnění předchozích usnesení ZM. Naši volení zástupci nedodržují ani svá vlastní rozhodnutí.

LENKA NÁDĚJOVÁ

Foto Michal Bouček, Česká společnost ornitologická

INZERCE

Chráníme dostatečně obojživelníky U Vodáka?

Před dvěma lety se v diskuzích kolem návrhu na „zcivilizování“ lokality U Vodáka probírala také opatření, která byla nedávno předtím učiněna na ochranu obojživelníků. Právě na silnici kolem rybníků přicházelo každoročně o život velké množství obojživelníků, kteří se zjara vydali k rybníkům za účelem rozmnožování.

Město pro jejich ochranu a na ochranu jejich potomků na zpáteční cestě nechalo v letech 2017 a 2018 pod komunikací vybudovat tzv. podchod pro obojživelníky – podél silnice bylo vybudováno „hrazení“ a cesta, kterou se obojživelníci dostanou pod silnicí na druhou stranu, k rybníkům.

A právě v době, kdy probíhaly diskuze kolem úprav v lokalitě U Vodáka, byl život obojživelníků v rybnících zmiňován. Mnoho diskutujících se pozastavilo nad tím, že množství obojživelníků v rybnících momentálně se snížilo. Myšlena byla všechna vývojová stádia obojživelníků, od vajec, přes pulce po dospělce. Zjednodušeně, dříve tam bývalo pulců a žab více.

Blatnice skvrnitá

Vloni poprvé zaznělo, že asi nebude podchod pro obojživelníky plně využíván. Ale protože v době, kdy obojživelníci nejvíc přechází přes komunikaci k rybníkům, byl poprvé vyhlášen nouzový stav, nebylo možné tuto situaci plně monitorovat dobrovolníky a rozlišit, zda žab ubylo proto, že se k vodě nedostaly, nebo proto, že ten rok se ani k vodě nerozhodly jít a tím pádem jich tam dorazilo méně. Nouzový stav po roce ještě trvá. Zjistit, jestli podchod slouží svému účelu, lze několika způsoby. Nejjednodušší je na takovou práci využít služeb odborníka, který stav podchodu i početnost obojživelníků vysleduje. Podle mých informací nebyl Městem ani odborem životního prostředí žádný takový odborník osloven. Pro jistotu jsem se zeptala ještě na zasedání zastupitelstva města, ale odpověď dostanu písemně, někdy... – takže ji zveřejním dodatečně.

Kromě toho, že se na stavbu podchodu, tedy na Ochranná opatření migrace obojživelníků v lokalitě U Vodáka Písek, čerpala dotace z Operačního programu Životní prostředí, na kterou se vztahují určité podmínky při čerpání, je tu ještě možnost kontroly vlastní, tedy Městem. Jestli to, co se vybudovalo za dotační a městské peníze, je vlastně funkční. Bylo by totiž velice smutné, kdyby se obojživelníci před stavbou podchodu v rybnících rozmnožovali dostatečně i za cenu ztráty života přejetím autem na silnici, zatímco po stavbě podchodu se k rybníkům vlastně nedostanou. A proč se ptám? Žijí nám tu totiž vzácné druhy, které jsou dokonce chráněny zákony, v lokalitě U Vodáka se nejčastěji vyskytuje ropucha, dále skokan hnědý, zelený a ostronosý, silně ohrožená blatnice skvrnitá, v menším množství se objevuje rosnička a také čolek horský a obecný.

Bylo by ostudné, kdyby se původní snaha dobrovolníků na ochranu obojživelníků, která v lokalitě probíhala přinejmenším od roku 2015, změnila v nefunkční dotovaný příkop u silnice a došlo tím k vymizení vzácných druhů obojživelníků z lokality...

Odpověď na můj dotaz z odboru životního prostředí: *„Kontrola přechodů pro obojživelníky v lokalitě U Vodáka je prováděna pravidelně každý rok před započetím jarní migrace, na přelomu měsíců ledna a února, a dále pak namátkově dle potřeby, například po přívalových srážkách, kdy by bylo možno očekávat zános, či poškození. Kontrolu provádí pracovníci MÚ Písek, odboru ŽP, odstranění případných závad či vyčištění pak pracovníci Městských služeb Písek. V letošním roce již tato revize všech přechodů provedena byla. Nebyl zjištěn zános, který by mohl mít negativní vliv na migraci. Pro úplnost uvádíme, že mírný zános podchodů není z hlediska migrace na škodu – zpřírodnění povrchu v turbosiderech (podchodech) není nežádoucí s tím, že mírný nános listí, zeminy apod. všechny druhy žab i čolků bez problémů překonají. Pro úplnost uvádíme, že opatření pro ochranu obojživelníků byla provedena podle schválené projektové dokumentace, ke které se vyjadřovaly všechny dotčené orgány, včetně AOPK a v souladu s doporučeními.“*

Blatnice skvrnitá – pulec.

Z odpovědi jsme získali informace o kontrole pouze na samotnou vybudovanou ochranu v podobě příkopu a podchodu. Já myslím, že by se měla zkontrolovat celková situace, tedy i to, zda podchod obojživelníci využívají, respektive proč ubylo po realizaci podchodu obojživelníků v rybnících. Tedy kontrola celé lokality, kde žijí a zároveň kontrola podmínek k rozmnožování v rybnících, které prošly také změnou.

Rybníky byly vyčištěny, byla v nich změněna rybí osádka, i to může mít vliv na možnosti pro rozmnožování obojživelníků. Tyto kontroly si lze objednat jako službu, nejen přes AOPK. Jak jinak potom vyhodnotit, zda ochranné opatření za něco milionů je k užitku nebo nikoliv? Jak jinak zkontrolovat, zda zásahy v rybnících neovlivňují možnosti obojživelníků pro jejich rozmnožování?

MICHAELA ŠŤASTNÁ

Divadlo Pod čarou žije i díky vám

Vážení a milí příznivci Podčáry, díky vám a vaší podpoře Divadlo Pod čarou stále žije. Připravujeme pestrý program a věříme, že ho v dohledné době budeme moci realizovat.

Zajímavé akce, které jsme měli připravené již na únor, se snažíme přesouvat na náhradní termíny. Jedná se například o již šesté setkání s psychologem Pjérem la Šé´zem nebo stand-up vystoupení baviček z pořadu Na stojáka. Na březen jsme chystali skupinu Fleret se Zuzanou Šulákovou nebo oblíbený revival AC/DC Špejbls Helprs, stejně jako vyhledávanou formaci Monkey Business. Především jsme se však s vámi všemi chtěli potkat na tradičním podčárnickém plese, který měl být již jedenadvacátý.

Velmi si vážíme vaší podpory a chceme se vám za ni odvděčit kapelami, divadly a osobnostmi, které máte rádi a býváte pravidelnými hosty na jejich vystoupeních. Můžeme prozradit, že kromě výše uvedených umělců chystáme, jak jen to bude možné, koncerty Vladivojny, Depeche Mode revival či Hudby Praha Bandu, legendárních Bon Pari, recitál Lenky Dusilové nebo kapely E!E. Domácí potěší jistě plánovaný večer s vycházející píseckou

hvězdou, kapelou Jakofakt? přinášející nadupanou směs folku, punku a irské melodiky.

Myslíme na vás, a jsme rádi, že i vy myslíte na Podčáru. Těšíme se na společná setkání v klidnějších časech. Multižánrovou scénu Podčáry můžete stále podpořit na transparentním účtu: **295465736/0300.** Děkujeme.

Váš Tým Divadla Pod čarou

Duben v písecké knihovně

Vzhledem k současné epidemiologické situaci probíhají akce a kurzy knihovny stále v ONLINE prostředí. Nově najdete odkazy na jednotlivé akce přímo v pozvánkách na webu knihovny, na akce již tedy není nutné se přihlašovat.

Novinkou na webových stránkách je také rezervační systém, přes který se můžete přihlašovat na kurzy. Cílem těchto změn je zjednodušit a zpřístupnit dění v knihovně co nejširší veřejnosti. Všechny aktuální informace jsou k dispozici na www.knih-pi.cz, Facebooku a Instagramu.

I v dubnu se vám přes nepřízeň okolností snažíme zprostředkovat novou výstavu – tentokrát **Vzpomínky na Černobyl**. Jde o výjimečný soubor fotografií Václava Vašků připomínajících 35. výročí černobylské havárie. **Fotograf a novinář Václav Vašků** se do Černobylu opakovaně vrací už 15 let. Snaží se mapovat svědectví pamětníků, kteří největší průmyslovou katastrofu v dějinách zažili osobně. V místě havárie zachycuje ozvěny tragédie, která tu stále tiše rezonuje. Jeho série fotografií z Černobylu vyhrála 2. cenu na Czech Press Photo 2005 v kategorii Příroda a životní prostředí. Ve středu **14. dubna** budeme s autorem o jeho zážitcích a zkušenostech z Černobylu besedovat online.

Pokud byste raději cestovali směrem na západ, konkrétně do Kolumbie, připojte se **ve čtvrtek 8. dubna** k **cestovatelské přednášce Marta Eslema a Davida Surého.** Zavedou vás do města Sierra Nevada de Santa Marta, do místa, kde ještě před pár lety vládli narkobaroni a kde žijí potomci dávné kultury Tairona. Pokud s námi vydržíte do večerních hodin, můžete se přidat k **pozorování noční oblohy** z astronomické pozorovatelny naší knihovny. **S astrofotografem Václavem Kubešem zahájíme živé vysílání ve 20:00**.

V pondělí 12. dubna se můžete dozvědět, jak zní svět, a prolistovat stejnojmennou knihu s její autorkou, **japonskou malířkou Hiromi Ogata.** Jde o originální knihu plnou poutavých příběhů, tvoření a her se zvukomalebnými slovy. Setkání s japonskou výtvarnicí a spisovatelkou je vhodné pro děti i dospělé. V rámci představení knihy se seznámíte i s online workshopem, který vznikl ve spolupráci se Sladovnou. Následující **pondělí 19. dubna** bude patřit **jarním bylinkám**. Knihovnice **Markéta Šebestíková** se s vámi podělí o své bylinkářské zkušenosti a poradí vám, jakou odbornou literaturu si k tématu nastudovat.

Ve čtenářském klubu **ve čtvrtek 22. dubna** nahlédneme do **Podivuhodného života osamělého pošťáka. S Hanou Mankovou** si budeme povídat o knize kanadského spisovatele Denise Thériaulta. Co se stane, když mladý pošťák začne potají otevírat cizí dopisy? Ponořte se s námi do trochu ironického a trochu absurdního příběhu o lásce a lidské identitě...

V **pondělí 26. dubna** uplyne přesně 35 let od nejzávažnější havárie v historii jaderné energetiky. Její oběti si připomínáme již zmíněnou výstavou a besedou s fotografem Václavem Vašků. Na den, kdy k havárii došlo, jsme navíc připravili **přednášku Ing. Jana Manka**, který pracuje jako operátor reaktoru jaderné elektrárny Temelín. Vysvětlí nám, **proč Temelín není Černobyl**, promluví o aktuálních výzvách jaderné energetiky i o bezpečnosti provozu v covidové době.

Také v dubnu se na vás těší naši lektoři **jazykového klubu Bez překladu.** Máte-li chuť procvičit si znalosti z anglického, francouzského nebo španělského jazyka s rodilými mluvčími, přihlaste se prostřednictvím rezervačního systému na webu knihovny. Zde najdete i podrobné informace o aktuálně probíhajících **bezplatných kurzech**.

Přejeme vám hezký vstup do jarních týdnů. **Věříme, že už bude lépe.**

ŠTĚPÁNKA ČINÁTLOVÁ

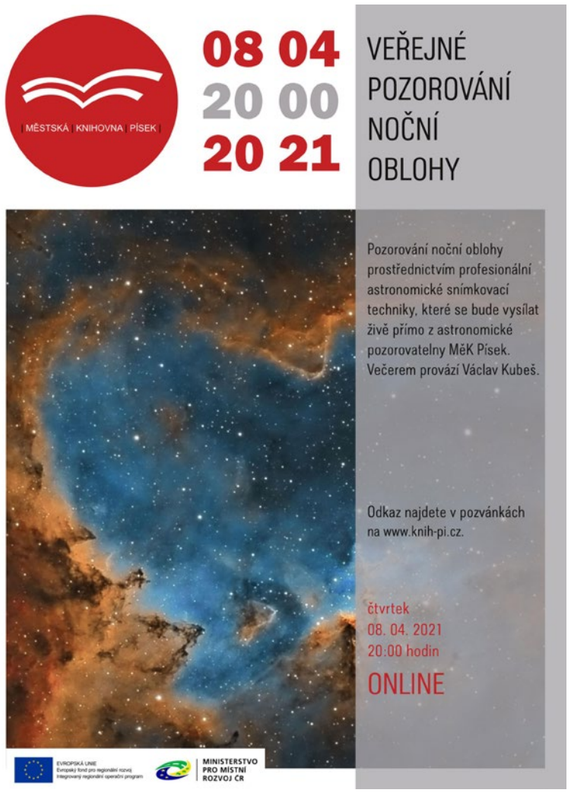

I u čápů platí:
Kdo dřív přijde, ten dřív mele!

Březnové dny jsou časem přilétání čápů bílých ze svých zimních destinací. Migrují k nám buď podél Sahary nebo přes Suezský průplav. První jedinci už na jihu Čech obsazují komíny, na kterých každoročně hnízdí.

Foto Karel Makoň, DESOP

Mnohde místní s napětím sledují, zda jejich komín bude obydlen či nikoli. A na řadě míst budou zklamáni. *„Čápů u nás pořád ubývá. Není to ani tak vinou problémů u nás v Čechách, ale s komplikacemi se čáp setkává spíše ve svých zimovištích,“* vysvětluje ornitolog Prácheňského muzea v Písku **Jiří Šebestián**.

Naši čápi zimují v subsaharské Africe, tedy v dlouhém pásu vedoucím od Sahary až téměř po Jihoafrickou republiku. Hlavním důvodem jejich tamního strádání je vysoušení mokřadů. Zemědělci v těchto afrických oblastech intenzivně vysušují půdu a vytvářejí z ní políčka, čápi pak nemají dostatek příležitostí k zimování. A nejde zde jenom o čápy, i řada menších ptáků přichází v současné době o svá přirozená zimoviště, jako třeba rákosníci proužkovaní a další pěvci. *„Zmenšování mokřadů znamená i méně vhodného místa a tím pádem méně ptáků. Téměř všechny u nás žijící druhy, které jsou zvyklé zimovat v subsaharské Africe, výrazně zmenšují své populace. Ale nechci, aby to vyznělo, že pomlouvám Afriku, když se i my zde chováme k půdě špatně. Jinak špatně, ale taky špatně,“* konstatuje Jiří Šebestián.

Další komplikací pro léta naučené čapí zvyklosti je vinou globálního oteplování rychle se měnící počasí. Čápi tak mají problém již při tahu. Na Gibraltaru, přes který většina píseckých čápů táhne, se vždy vytvářely teplé vzdušné proudy, na kterých se čápi vznesli do veliké výšky a pak volně plachtili až do Afriky. *„Vinou nestálého počasí tento efekt bývá pořád méně častý a teplé proudy nemají takovou sílu. Čáp dostatečně vysoko nevykrouží a svým klouzavým letem se přes moře až do Afriky nedostane. On při letu pořád klesá, na konci třeba již i křídly mává, když má břehy Maroka na dohled. Ale mnohdy tolik sil nemá, ke břehu se nedostane a v moři se utopí,“* popisuje písecký ornitolog.

Ten odhaduje velikost čapí populace na Písecku na zhruba 40 – 60 hnízdících párů. Jejich počet však postupně ubývá. *„Nejstabilnějším hnízdem je na kestřanských tvrzích, tam se snad nikdy nestalo, že by tam čápi nehnízdili. Na jiných místech se stává, že čáp občas nepřiletí,“* popisuje Šebestián. Na několika místech čápi zcela změnili své návyky a v Čechách dokonce zimují. Děje se tak v Blatné a také v Českých Budějovicích na sádkách. I na ostatních místech si mohutní ptáci zdejší pobyt prodlužují na nejdelší možnou míru, když pak ale přijde skutečně zimní počasí, tak rychle mizí do teplejších krajin.

Pokud někdo sleduje hnízdo, které dosud nemá svého tradičního obyvatele, nemusí zatím nikterak smutnit. Čáp se klidně ještě může objevit. Jarní tah ptáků zpátky do Evropy je však mnohem rychlejší než ten podzimní. *„Zatímco na podzim se ptáci flákají, zastavují se třeba v Srbsku nebo ve Francii, nemají žádný spěch, nic je k rychlosti nenutí, tak na jaře je to takový úprk za hnízdem. Zde platí, že kdo dřív přijde, ten dřív mele. A kdo si obsadí dobré hnízdo, chrání si ho a většinou i ubrání před nezvaným konkurentem,“* uzavírá zkušený muzejní ornitolog Jiří Šebestián.

JAN KOUBA

Charita Písek pomáhá potřebným – Charitě pomáhá Výbor dobré vůle

Dvě největší služby Oblastní charity Písek, Pečovatelská služba a Domácí zdravotní péče, se zaměřují na pomoc seniorům a nemocným, nejohroženějším skupinám dnešních dní. V současné době covidové se na tyto dvě služby výrazně zvyšují nároky.

VDV
VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

Rostou nároky na personál, jak po fyzické, tak po psychické stránce, ale i nároky na materiální vybavení služeb. Protože poskytování kvalitní péče s maximální možnou ochranou našich klientů je pro nás prioritou, výrazně narůstá spotřeba ochranných pomůcek a dalšího materiálu (respirátory, štíty, ochranné oděvy, rukavice, dezinfekce atd.).

Oblastní charita Písek jako nezisková organizace nedisponuje takovými vlastními finančními prostředky, aby tyto statisícové položky byla schopna pokrýt, proto jsme velice rádi za každou finanční či materiální pomoc a podporu. Jedním z našich dlouholetých a velmi významných podporovatelů je Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, který nás nikdy nenechá bez pomoci. Na jaře v loňském roce nám VDV poskytl nadační příspěvek ve výši 30 000 Kč na nákup ochranných pomůcek a desinfekčních prostředků, na podzim pak nadační příspěvek ve výši 70 000 Kč, určený na ochranné pomůcky, pracovní oděvy, IT techniku a na dohody o provedení práce, protože právě díky pracovníkům na dohodu jsem schopni péči o seniory pokrýt i v případě, že naši zaměstnanci onemocní, jsou v karanténě nebo na OČR.

Klientka charitní pečovatelské služby, foto archiv Oblastní charity Písek.

Děkujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové, že při nás stojí a pomáhá nám v péči o potřebné. Spokojenost a úsměv našich klientů je pro nás vzpruhou a hnacím motorem do dalších náročných dní, a i díky podpoře VDV víme, že v tom nejsme sami.

VERONIKA SKÁLOVÁ

Volání dálek stále čeká na otevření muzea

Jednou z výstav, které v Prácheňském muzeu v Písku stále čekají na své otevření, je Volání dálek – ZOOGEOS – 30 let výzkumů. Na svědomí ji má společnost Zoogeos Bohemia, jejímiž aktivními členy jsou i současní a minulí pracovníci našeho muzea – Jiří Šebestián a Karel Pecl.

Z výstavy Zoogeos – Volání dálek, foto PM

ZooGeos Bohemia, spolek pro výzkum a ochranu fauny, sdružuje převážně zoology z muzeí v České republice. Zabývá se výzkumem a dokumentací fauny, resp. přírodního prostředí jako celku.

Členové skupiny za 30 let své existence uskutečnili řadu velkých několikatýdenních expedic za poznáním přírody do nejrůznějších destinací. V navštívených oblastech prováděli své výzkumy spojené s dokumentací přírody a obohatili sbírky svých domovských muzeí o zajímavý materiál. K 25. výročí založení spolku členové vytvořili putovní výstavu, jež pomocí předmětů, textů a fotografií přibližuje historii spolku, připomínají jeho aktivity a všechny výpravy. Trojrozměrné exponáty představují nejrůznější přírodniny (převládají entomologické sběry), ale také výrobky domorodých obyvatel či stylové upomínkové předměty.

Z výstavy Zoogeos – Volání dálek, foto PM

Největší pozornost je ovšem soustředěna na poslední pětiletý projekt, který byl zaměřený na výzkum zvířeny v málo probádaných balkánských zemích. Zejména horské oblasti těchto oblastí jsou zoologicky málo známé a často téměř neprozkoumané. Žijí zde stovky endemických druhů živočichů a jsou zde nalézány pro vědu dosud neznámé druhy bezobratlých živočichů. Rovněž průzkum obratlovců přináší nové údaje o výskytu a rozšíření jednotlivých druhů. Nejen ze zoologického hlediska je nejzajímavějším územím bezesporu Albánie. Tato chudá země byla z politických důvodů desítky let téměř nepřístupná zahraničním odborníkům a vlastních zoologů také mnoho nemá. Patří proto k nejméně prozkoumaným územím v Evropě. Některé oblasti, zvláště v jižní části, jsou z pohledu řady skupin živočichů téměř neznámé.

Výstava skončí v Malých výstavních síních 25. dubna. Zájemcům o cestování a poznávání přírody tak nezbývá doufat, že muzeum do té doby otevře. *O jedné expedici Zoogeos více na str. 20.*

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Pokuty rybářům nově na místě

Písek jako jedna z prvních obcí s rozšířenou působností začne využívat zákonné možnosti ukládání blokových pokut za přestupky na úseku rybářství přímo na místě členy rybářské stráže. Od 1. dubna budou moci rybářské stráže při kontrole v revíru vyřešit zjištěný přestupek, aniž by bylo nutné rybáři zadržet povolenku a zahajovat přestupkové řízení, jež bývá často zdlouhavé.

„Ukládání blokových pokut rybářskou stráží umožňuje zákon č. 99/2004 Sb., o rybářství, ale úřady dosud tuto možnost příliš nevyužívaly,“ uvedl **David Schwedt**, vedoucí oddělení zemědělství a ekologie odboru životního prostředí, pod nějž agenda rybářství spadá. *„Od nových postupů si slibujeme mimo jiné snížení administrativní zátěže mnohdy komplikovaných správních řízení, jejichž počet meziročně vzrostl na úseku rybářství ve správním obvodu ORP Písek o více než 300 %,“* dodává vedoucí odboru životního prostředí **Miloslav Šatra**.

Vybrané rybářské stráže budou od 1. dubna při kontrolách disponovat kromě služebního odznaku a průkazu, jako měli doposud, také pokutovými bloky, úředním razítkem s malým státním znakem a platebním terminálem pro případ bezhotovostní úhrady uložené pokuty.

„Předpokládáme, že rybářské stráže budou ukládat pokuty pouze za méně závažné nedbalostní přestupky, například porušení zákazu lovu mimo denní doby lovu ryb, nepřítomnost u udic, nebo porušení povinnosti přisvojené ryby zapisovat do povolenky k lovu,“ řekl David Schwedt a doplnil, že vyřešení přestupku uložením pokuty příkazem na místě bude nejen výrazně efektivnější, ale bude méně zatěžovat i samotné rybáře. Odpadne totiž předvolání k podání vysvětlení na městský úřad, opakované doručování písemností přestupci do vlastních rukou a další úkony spojené s přestupkovým řízením. „Závažnější přestupky, zejména ty úmyslné nebo v daném roce opakované, jako je úmyslné provádění lovu na více než dvě udice, lov bez povolenky nebo rybářského lístku, nebo případy, kdy bude nutno zadržet rybářskou výbavu, budou i nadále oznamovány rybářskou stráží na městský úřad ke správnímu řízení,“ zdůraznil David Schwedt. Zároveň dodal, že slušných rybářů, kteří loví ryby v souladu se zákonem, se uvedené postupy vůbec nedotknou.

V případě dotazů se lze obrátit na Městský úřad Písek, odbor životního prostředí.

PETRA MĚŠŤANOVÁ, MÚ Písek

Rok v lese aneb Kam bych nahnal poslance

Před rokem by nás určitě nikoho nenapadlo, jak dokáže malý bacil změnit svět i naše životy. Nebojte, nebudu psát o Covidu, ale spíše o tom, že ta změna nemusí být vždy úplně špatně. S vyhlášením nouzového stavu jsem se hned sbalil a přestěhoval „dočasně“ z Prahy na chalupu kousek od Písku...

Bylo jasné, že divadlo a „šoubyz“ bude na nějakou dobu mimo provoz a šlo o to najít si něco náhradního, co by zaplatilo složenky, ale mělo navíc i smysl. O nějaké brigádě v lese jsem už před Covidem často přemýšlel. Chtěl jsem si to prostě vyzkoušet a také pomoct. K zahrádce a přírodě mám vztah od mala a už dlouho si prorokuju, že jednou stejně asi skončím jako zahradník nebo tak něco podobného. Inu, do nekonečna člověk tančit taky nemůže, že?

Během týdne se z choreografa stal lesní dělník a měla to být původně jen brigáda na nějakých 300 hodin. Nastupoval jsem s rozpaky, jestli to dám a zvládnu. Přeci jenom jsem zvyklý celý život makat na sále či na jevišti, a ne venku za každého počasí. Mám rád sluníčko a teplo. Byl konec března, všude ležel zmrzlý sníh a já si říkal, že zkusím týden, a pak se uvidí. První den byl šílený. Čištění paseky po těžbě pro výsadbu nových stromků. Dolovali jsme klest ze zmrzlého sněhu a dělali z něj hromady. To, že to bude dřina, s tím jsem počítal, ale realita byla jaksi hustá. Připadlo mi to úplně jako marná práce a nebyl jsem si jistý, jestli tohle je ta správná volba... Dopolední mrazík ale odpoledne vystřídalo sluníčko, sníh rychle mizel a my jsme viděli kus vyčištěné paseky. To bylo hodně povzbuzující a možná i díky tomu jsem nakonec vydržel. Hned první den jsem si uvědomil, jakou dřinu lidé v lese absolvují, a měli můj velký obdiv a respekt. Tuhle práci musí dělat ten, kdo má les opravdu rád a má k němu vztah.

Tehdy jsem samozřejmě netušil, že se na tuto paseku po čase vrátím a budu na ní sázet stromky. A to byl fakt skvělý pocit! Shodou okolností se teď po roce kolem této paseky pohybujeme a stromky si tu spokojeně rostou. Ze sazeniček jsou za ten rok už pěkní fešáci. Radost! To pak člověk vidí, že ta práce v lese je fakt potřebná a má smysl.

Takový malý stromek potřebuje péči minimálně pět let, než se „postaví na vlastní nohy“. Je třeba kolem něj vyžínat rychle rostoucí trávu, aby měl dostatek světla. Bránit ho proti letnímu a zimnímu okusu zvěře. Kontrolovat oplocenky (školky), které čas od času zvěř prorazí a stromky v nich pak buďto vyreje, nebo okouše. V životě by mě nenapadlo, že budu chodit po lese s kosou (klasickou nemotorovou) a sekat na pasekách trávu. Poprvé mi to přišlo jak z filmu. Tři chlapi s kosami na lesní cestě. Všude kolem ještě opravdu hustý les. Nikde žádná louka. A oni jdou a jdou. Dál a dál. A louka pořád nikde. A pak se najednou zastaví a před vámi stojí „sjezdovka“, kterou je třeba pokosit.

Dá to zkrátka hodně práce a sebere hodně času, než se ze stromku stane strom. To si pak dáváte pozor, kam šlapete, abyste náhodou na nějaký stromek nešlápli a nezlomili ho. A je jedno, jestli je to vypěstěný stromek nebo přirozený nálet. Ne všechny vysázené stromky se ujmou a uschnou. *To je pak fakt smutný.* Jsou to tak trošku vaše děti. Smutné je i to, když krásný vzrostlý les s mechem a kapradím, kam se schováváte před ostrým sluncem, najednou není a zůstanou po něm jenom pařezy, sem tam nějaká borovice, buk, dub či modřín, na které brouk nejde. Jsou to kolikrát obrovské plochy, které mají často přes hektar. Jeden týden les je, a druhý týden přijdete a on tam není. Na to jsem si ještě nezvykl a asi ani nezvyknu. Zakládáte pak nový les a celé kolečko se opakuje. Čištění od klestu, sázení, mazání proti okusu, oplocení, kosení...

Každý den narazíte v lese na všech možných i nemožných místech na plastové i skleněné lahve, plechovky, rozbité zrcadlo, igelitové tašky, pneumatiky, nebo dokonce i na bílý tyčový vysavač! *To mi hlava prostě nebere.* Dneska, když máme všude kontejnery na tříděný odpad, sběrné dvory, kde nic neplatíte! *To mě fakt dovede nas...!* Skoro každý den sesbíráme nějaký ten bordel a vozíme ho pak ve svých autech ven z lesa, protože nám to prostě nedá.

Často si říkám, že bych do lesa nahnal kompletní poslaneckou sněmovnu a slavný senát na úklid lesa nebo sázení stromků, aby dělali aspoň jeden týden něco pořádného a užitečného. K nim bych připojil i ty kolegy (a bohužel i některé mé kamarády) z „šoubyzu“, kteří už rok brečí na netu, že nemají práci a nemají na jídlo. A nahnal bych do lesa i ty, kteří si sice nějakou náhradní práci našli, ale hned to musí udat do nějakého bulváru a nebo aspoň na ten přihlouplý facebook. *Ať se to ví!* Dělají si jenom marketing a reklamu. Komedie komediantů. Nemůžou prostě unést to, že je jaksi společnost nepotřebuje, protože jsou teď důležitější věci a jiné priority, než nějaký muzikál, divadlo nebo galerie. Bez toho se lidi evidentně nějaký ten čas obejdou. Prostě nadstavba. Přijde mi to často jako hláška z filmu Dívka na koštěti. *„Když já umím jen: Hrnečku vař!“*

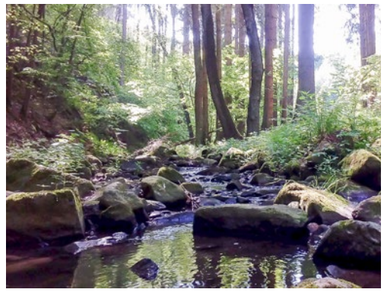

Radši zpátky do lesa. Tohle povídání o lese vzniklo proto, abych vzdal hold všem těm, kteří se o les jakkoliv starají a pomáhají mu. Sám vidím, že to není úplně samozřejmé, že tu lesy jsou a je třeba se o ně starat a hýčkat je. Smekám před těmi, kteří jsou o dost starší než já a dělají v lese přes dvacet let. Není to lehká práce a často není vidět hned. Projeví se až po letech. Jestli máte les rádi a rádi do něj chodíte, zkuste také pomoct, třeba aspoň na jeden den a pomozte nám teď na jaře v lese sázet nové smrky, buky, duby, borovičky a další fešáky a fešandy. Každá ruka je znát. Zatímo si některé firmy opět dělají martketing, že vysadí 100 000 stromků, tak mi jich ve třech (Jirka, Láďa, Jirka) bez reklamy a bez keců vysázíme měsíčně až 15 tisíc kousků. Přijďte za námi do lesa a nechte tu i svůj podpis. A když nepřijdete, tak aspoň dávejte v lese pozor, kam a na co šlapete. Les vám to zaručeně vrátí.

LÁĎA BERAN – Ten, kdo tančí v lese

Odpovíte správně? Velikonoční test píseckých skautů

Test (vycházku lesem na Americe), který skauti za střediska Gáhál Písek připravili pro píseckou veřejnost, nevydržel ani první víkend poté, co byl instalován. Vandalové ho zcela zdemolovali. Přinášíme jeho obsah alepoň zde.

Často slyšíme naléhání na obranu evropských hodnot, které jsou pod tlakem množství lidí přicházejících do Evropy z oblastí, jež mají hodnoty v rozporu s těmi našimi. To je jistě dobrý postoj, ale které jsou ty naše hodnoty? Naše civilizace vyrostla a stojí na antické tradici a na ni navazující tradici židovsko-křesťanské, ať si toho jsme vědomi, nebo ne...

1. Křesťanské Velikonoce se slaví na památku:
a) vyjití Židovského národa z Egyptského zajetí;
b) smrti a vzkříšení Ježíše Krista;
c) požáru Říma o veliké noci na počátku měsíce března za panování císaře Nerona.

2. Dnem odpočinku pro Židy byla:
a) neděle; b) středa; c) sobota

3. Dnem, kdy se nic nedělá, je v naší civilizaci neděle, a sice:
a) na památku toho, že v den po sobotě vstal Ježíš z mrtvých;
b) protože tomu tak bylo vždycky;
c) protože podle Bible má být jednou za sedm dní neděle.

4. Ježíš byl:
a) Řek; b) Říman; c) Žid

5. Ježíš žil:
a) v Nazaretě; b) v Ramaláhu; c) v Římě

6. Ježíšovi rodiče se jmenovali:
a) Zachariáš a Anna; b) Josef a Maria;
c) Romeo a Julie.

7. Známý citát „Ecce homo“ pochází ze situace:
a) Císař Tiberius ukazuje na popravené gladiátory ze Spartakova povstání, aby dal najevo, jak dopadne každý, kdo se proti němu postaví.
b) Caesar ukazuje Římanům krásnou Kleopatru.
c) Pilát ukazuje Židům zbičovaného vyčerpaného a potupeného Krista.

8. *„Umýt si nad někým ruce“*, tedy pokrytecky se distancovat od někoho, komu mohu pomoci, a vydat ho někomu napospas, známe z příběhu:
a) Ježíše, nad nímž si umyl ruce Pilát, aby ho mohl vydat k popravě Židům;
b) Petra, nad nímž si umyla ruce služka, aby ho mohla vydat strážím;
c) Mistra Jana Husa, nad nímž si umyl ruce císař Zikmund, aby mohl odcestovat do Kostnice.

9. Ježíš učil:
a) milovat Boha ze vší své síly a bližního jako sebe sama;
b) nestarat se o to, co mě nepálí;
c) kdo není s námi, je náš nepřítel.

10. Ježíš také učil své učedníky, a tak i nás:
a) nejezte v pátek maso;
b) nenechte se nikým vyprovokovat;
c) nestarejte se příliš o zítřejší den, váš nebeský Otec ví, co potřebujete.

11. Jméno Ježíšova přítele, který ho zradil, se stalo přímo symbolem zrady. Jmenoval se:
a) Lukáš; b) Jidáš; c) Matouš.

12. Pověstných 30 stříbrných:
a) je směnný kurs 1 římského ásu v Ježíšově době;
b) bylo vstupné do římských lázní v Cesarei, luxusním letovisku tetrarchy Heroda Antipy;
c) byla částka, za kterou zradil Jidáš Ježíše židovské veleradě.

13. Kdo hořce zaplakal?
a) Petr poté, co Ježíše třikrát ze strachu zapřel.
b) Pavel, protože se mu nepodařilo Ježíše potkat.
c) Jarda Jágr, protože přišel pozdě na velikonoční bohoslužby.

14. Ježíš byl ukřižován v pátek. Ve velké části světa je tento den dnem pracovního klidu, u nás nyní také, i ve škole máme volno. Na památku Ježíšovy smrti tomuto dni říkáme:
a) Smutný pátek; b) Křížový pátek; c) Velký pátek.

15. Nejsvátečnější dny Velikonoc a období těsně před nimi se nazývají:
a) Květná neděle, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota a Hod Boží velikonoční;
b) Modré pondělí, Smutný pátek, Vzkříšení a Hod Boží;
c) Popeleční středa a Smrtná neděle.

16. Ježíš podle toho, co vyznávají křesťané:
a) Třetího dne vstal z mrtvých.
b) Pětkrát upadl na křížové cestě vysílením.
c) Po 40 dnech postu v Negevské poušti přišel do Kány Galilejské a oddal tam ženicha a nevěstu.

17. Nejznámějšími Ježíšovými apoštoly a zakladateli Církve byli:
a) František a Josef;
b) Petr a Pavel;
c) Augustin a Ambrož.

18. Turínské plátno:
a) Neexistuje.
b) Existuje a je možná plátnem, do kterého bylo zabaleno mrtvé Ježíšovo tělo, ale neví se to jistě.
c) Existuje a je památkou na známého turínského kněze Dona Boska.

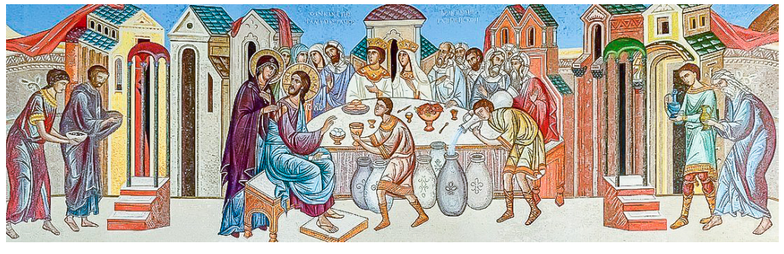

Junák-český skaut, středisko Gáhál Písek

Správné odpovědi si můžete ověřit na str. 22.

Absolutní imunita ve stínu kříže, aneb zaplatil jsem za vás

Byl jsem trochu rozpačitý... *Zdeni, prosím tě, proč jste dali v posledním čísle Píseckého světa k mému článku „Vraťme se k imunitě“ ten obrázek kříže ze Starého mostu? To přece spolu vůbec nesouvisí?* Odpověděla, že když si článek přečetla až do konce, že to tak cítila, že lidé v současné situaci pandemie jsou v podobném stavu rozpoložení jako ty sochy pod křížem – vztahující své ruce k umírajícímu Kristu. A u Něj hledají víru, u Něj hledají sílu a u Něj hledají naději. – *Asi se to netýká všech, ale mnohých asi ano… Tak dobře…* A pak jsem pochopil, že tím křížem vlastně předznamenala něco ještě mnohem většího než jen naši imunitu, která nás chrání před zákeřnou nemocí. Kříž nás totiž chrání od něčeho mnohem závažnějšího... V kříži je totiž absolutní imunita od věčné smrti... Ale začnu pěkně po pořádku.

Před nedávnem mi zavolal můj přítel Jirka z Protivína. – *Už jsem to nevydržel, tak ti aspoň volám... Děkuji ti za všechny ty články, vždycky mě to povzbudí, čteme to se ženou. Přinese to naději a povzbuzení v dnešní době… Až to všechno skončí, tak uděláme zase „Slavnost květů a pozvu tě tam.“ – Uděláme Jirko, já vezmu kytaru a zpěvníčky a budeme zpívat uprostřed té nádherné rozkvetlé jabloňové zahrady. – A my připravíme stoly, ubrusy, nějaké jídlo a pozveme lidi. – A budeme číst z kroniky. – Jirko, já už se moc těším, nejen na to setkání s tebou a s vámi, s lidmi, které mám rád, ale i na to, že tahle podivná nemoc už konečně skončí. – Domluveno. – Domluveno. – Jo, a mysli se za mě, abych to kolo dneska dovezl... Budu a těším se na viděnou a na slavnost...* Ta zahrada je jako nevěsta připravená pro svého ženicha, Voní, všechno kvete a je plná života. Zpívá... Je to slavnost.

A pár dní nato jsem se dozvěděl, že Jirka je v nemocnici na covidové stanici, a tak jsem mu několikrát volal, nebral mi to. A pak mi známí řekli, že asi spí, tak jsem mu napsal zprávu. *„Ahoj Jirko, až se vyspíš, tak mi prozvoň, jsem tu také pro Tebe a domluvíme slavnost květů.“* Neozval se mi a pak jsem se dověděl, že je na plicní ventilaci. A tak jsme se modlili a mnozí se modlili. A doufali. A dneska ráno jsem dostal zprávu, že už se Jirka neprobudí, neprozvoní mě, neozve se mi, nedomluvíme „Slavnost květů.“ A já jsem o něm s bolestí v srdci musel začít přemýšlet v minulém čase. A nešlo mi to a nejde mi to... Když jsme měli bohoslužby ještě v modlitebně Evangelické církve metodistické a já jsem vynášel varhany a věci z auta, vyšel i on ze svého krámku s koly. Nesl květiny a říká: *„Vy jste dobrý člověk, tady máte, ať vám to tam voní.“* A to nebylo jednou, to bylo mnohokrát. A když náhodou nevyšel, tak jsem si říkal, teď je řada na mě. A zaběhl jsem dovnitř, viděl ho za stolem, jak tam něco dělá. Hned vstal, otřel si ruce. – *Mám je špinavé... – To nevadí...* A podali jsme si ruce a stiskly... A doposud ten upřímný a chlapský stisk cítím. Jirko děkuji. A vidíš, já jsem Ti chtěl psát o kříži, budou Velikonoce, víš. A srdcem Velkého pátku je Kristus na kříži. A význam kříže je tak hluboký, že o něm budeme přemýšlet celou věčnost. Neboť tak Bůh miluje svět a v něm mě, tebe, Jirko, a každého z nás, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. *(Jan 3:16)*

A chtěl jsem toho psát hodně. Co kříž znamenal pro Otce, co znamenal pro Syna, co znamenal pro anděly, co znamenal pro mocnosti zla a tmy, co znamená pro lidstvo, co znamená pro mě. Z kříže svítí světlo spasení, jako maják hluboko do minulosti až k Adamovi a z kříže svítí světlo naděje, že smrtí život nekončí, že bylo za nás zaplaceno a že nám v Něm byl dán život. To světlo svítí hluboko do budoucnosti až k nám, až ke mně, až k tobě, Jirko. To, co vyzařuje z kříže, je velké Boží poselství tomuto světu. *„Žij, člověče, žij. Všichni, kdo litujete svých hříchů a věříte, žijte. Zaplatil jsem za vás výkupné.“* Zaplatil jsem za vás výkupné? Co to znamená? A možná bude lepší, když to „zaplatil jsem za vás výkupné“ řeknu příběhem. Každá ilustrace trochu kulhá a Bůh nevyjednává s ďáblem, ani není mu nic dlužen, ale ten příběh alespoň trochu napoví, trochu, co to znamená zaplatil jsem za vás...

Pastor George Thomas, který v malém městečku v Nové Anglii vedl svůj sbor, přišel jednou o velikonočním nedělním ránu do kostela a nesl rezavou, zkřivenou starou ptačí klec. Položil ji vedle kazatelny. Více lidí v údivu pozdvihlo obočí, když začal pastor mluvit. Říkal, jak se včera procházel po městě a uviděl chlapce, jak nese tuto klec. Byli v ní tři malí ptáčci, třesoucí se chladem a strachem. Pastor kluka zastavil a zeptal se: „Co to tam máš, synku?“ „Jen pár starých ptáků,“ odpověděl. „Co s nimi chceš dělat?“ zeptal se pastor. – „Sebrat je domů a hrát si s nimi,“ odpověděl. „Budu je dráždit a vytrhávat jim peří, aby se porvali. Vsadím se, že se dobře pobavím.“ „Ale dřív nebo později jich budeš mít dost a přestane tě to bavit. Co uděláš potom?“ – „Mám i pár koček,“ zamyslel se malý chlapec, „rády si na nich pochutnají; dám ty ptáky jim.“ Pastor na chvíli ztichl: „Kolik chceš za ty ptáky, synku?“ – „Na co by vám byli, pane? Jsou to jen obyčejní ptáci z pole. Ani nezpívají a vůbec nejsou pěkní!“ – „Kolik?“ znovu se zeptal pastor. Chlapec si ho přeměřil, jako by byl blázen, a řekl: „Deset dolarů!“ Pastor sáhl do kapsy a vytáhl desetidolarovku. Dal ji chlapci do ruky a ten zmizel jako blesk. Pastor zvedl klec a donesl na konec aleje, kde byl strom a malý trávník. Položil ji na zem, otevřel dvířka a klapáním na mřížku klece přesvědčil

ptáčky, aby vyletěli. Pustil je na svobodu. To vysvětlilo přítomnost klece na kazatelně.

Potom pastor začal vyprávět další příběh: Jednoho dne mluvil Ježíš s ďáblem. Satan se právě vrátil z Rajské zahrady a škodolibě se vychloubal: „Tak, Pane, právě jsem nachytal plný svět lidí. Nastavil jsem past, starou návnadu. Věděl jsem, že neodolají. Mám je všechny!“ „Co s nimi budeš dělat?“ zeptal se Ježíš. Satan odpověděl: „Chacha, budu si s nimi hrát! Budu je učit, jak se ženit a rozvádět, jak se nenávidět a škodit si, naučím je pít, kouřit a proklínat. Naučím je, jak vynalézt pušky a bomby a navzájem se zabíjet. Už se těším na tu zábavu!“ „A co uděláš potom?“ zeptal se Ježíš. „Zabiju je!“ hrdě prohlásil Satan. „Kolik za ně chceš?“ zeptal se Ježíš. „Snad bys ty lidi nechtěl? Není v nich ani špetka dobra. Když si je vezmeš, budou tě jen nenávidět. Poplivají tě, budou tě proklínat a zabijí tě!“ „Co za ně chceš?“ zeptal se znovu Ježíš. Satan se na něj podíval a zašklebil se: „Každou tvou slzu a všechnu tvou krev!“ A Ježíš řekl: „Máš to mít!“ a zaplatil.

ROSŤA HOMOLA
Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

Děkujeme, že nám pomáháte!

Současná situace v nemocnici vyžaduje stále velké fyzické i psychické úsilí zdravotnického personálu i jejich blízkých. Každá pozornost či dar je pro ně povzbuzením a podporou v náročné práci, násobně těžší v ochranných pracovních pomůckách, navíc při tak velké smrtnosti pacientů. Vážíme si proto každého projevu a pomoci zvenčí. Ať už přichází ve formě darů, jako například akce *Štafeta do nemocnic*, která vznikla v Táboře a pokračuje příspěvky píseckých firem v našem regionu. Mimo tuto štafetu se s hmotnými i finančními dary zapojují další písecké firmy, jednotlivci, vyléčení nebo jejich příbuzní. Děkujeme i všem dobrovolníkům, kteří svůj čas věnují zajištění činností, jež s prací ostatního personálu udržují chod nemocnice. *„Veliké díky patří našim zaměstnancům. Děkuji za jejich nepřetržité úsilí bez větší možnosti čerpat dovolenou a regenerovat síly. Sám vnímám jejich ohromnou sílu a schopnosti, které vystoupily na zřetel i v rámci Jihočeského kraje o to víc v době pandemie,“* zdůraznil předseda představenstva Nemocnice Písek, a. s., MUDr. **Jiří Holan**.

NEMOCNICE PÍSEK, a. s.

Talent Jihočeského kraje: oceněná studentka Střední zemědělské školy v Písku

Českobudějovický Dům dětí a mládeže vyhlašuje každoročně anketu Talent Jihočeského kraje. Mezi nominovanými za rok 2020, byla i naše studentka 4. ročníku Kristýna Černá.

Ocenění, TALENT JIHOČESKÉHO KRAJE za mimořádný čin, aktivitu a výsledek v roce 2020, získala za svoji práci na projektu KAMENY ZMIZELÝCH.

Tento vzdělávací projekt Střední zemědělské školy v Písku se zaměřoval na zviditelnění soudobých dějin ve veřejném prostoru města Písku. Studenti pod vedením učitele Martina Chovance pátrali po osudech a příbězích píseckých Židů, kteří byli za 2. světové války perzekuováni nacistickým režimem. Velmi důsledná, mravenčí práce spočívala v pátrání v archivních pramenech, intepretaci pramenů a sestavení jakéhosi příběhu jednotlivých osob, ale i celých rodin, které byly předmětem pátrání.

Do projektu se zapojila řada institucí, jež garantovaly odbornost a metodickou podporu – Ústav pro studium totalitních režimů, Prácheňské muzeum v Písku, Městská knihovna Písek a Státní okresní archiv Písek. Zatím byly zmapovány osudy osob a rodin na několika adresách v centru města. Procházíte-li Pískem, určitě si instalovaných kamenů povšimnete.

Pokládání kamene v projektu Kameny zmizelých

Reportáž v Jihočeské televizi

Kristýna si práci na projektu vzala za svou a velkou měrou přispěla k jeho zdárnému průběhu a propagaci. Ocenění si opravdu zaslouží.

Každoročně se koná v Českých Budějovicích za přítomnosti zástupců Jihočeského kraje a DDM České Budějovice slavnostní vyhlašování výsledků soutěže s předáním cen. Jsou zváni všichni ocenění žáci a studenti z celého jihočeského kraje, i se svými rodinami a řediteli škol. Letos, bohužel, vzhledem k epidemiologické situaci, ocenění žáci a studenti o tuto slavností chvíli přijdou.

Tak alespoň takhle: KRISTÝNO, GRATULUJEME.

Ing. MARIE PROCHÁZKOVÁ
ředitelka SZeŠ Písek

Budoucí středoškolačky a středoškoláci!

SPŠ VOŠ STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA A VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA PÍSEK

Zajímá vás programování, výpočetní technika, projektování, 3D tisk a skenování, multimédia, svět elektrotechniky a elektroniky? Chcete rozvíjet své technické dovednosti?

Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola, Písek, Karla Čapka 402, nabízí studium čtyřletých maturitních oborů, ve školních vzdělávacích programech, které jsou vhodné i pro dívky:

- 18-20-M/01 ***Informační technologie***
- 26-41-M/01 ***Elektrotechnika*** se specializací: Komerční elektrotechnika, Elektronické řídicí systémy
- 26-41-M/01 ***Počítačové projektování*** s rozšířenou výukou matematiky, fyziky a jazyků zaměřené na projektování v elektrotechnice

Odborná praxe, ORACLE academy, získání certifikátu EPLAN, CISCO, MikroTik (MTCNA), kvalitně vybavené odborné učebny, ubytování a stravování.

Ze vzkazů z distanční výuky – od žáků ZŠ Svobodná v Písku

Mezi Paříží a Pískem IV. Marie Dubinová a Nadace Oldřicha Dubiny

Nadaci Oldřicha Dubiny založila Marie Dubinová se svými spolupracovníky v roce 1990 ve Švýcarsku. Nadační činnost byla pokračováním „Československého fondu solidarity“, kterému JUDr. Oldřich Dubina dlouhá léta předsedal a jehož posláním bylo podporovat Čechy a Slováky, kteří byli na území Československé socialistické republiky pronásledováni pro své politické či náboženské přesvědčení.

Nadace finančně podpořila výstavu „Paříž nad Otavou čeští umělci ve Francii“ *(1996)* v galerii Prácheňského muzea v Písku a cyklus výstav malíře Bociana a sochařky Yvonne Tinayre v galerii Prácheňského muzea v Písku, Galerii Vyšehrad v Praze, Galerii Moravského zemského muzea v Brně a Domu umění v Opavě *(1997-1998)*. Rovněž tak vydání monografie obou umělců *(PhDr. Jiří Hlušička, vydalo Prácheňské muzeum v Písku, 1997)*.

Po listopadové revoluci v roce 1989 si dala nadace za úkol umožnit v rámci svých možností mladým Čechům a Slovákům studium na francouzských a švýcarských universitách. Členové nadace byli přesvědčeni, že je nutno pomoci zejména na poli výuky cizích jazyků, mezinárodního práva a ekonomiky, kde znalosti nabyté v demokratických zemích mohou přispět k nezbytné znovuintegraci tehdejšího Československa.

Po šesti letech demokratizačního procesu v České a Slovenské republice, kdy původní ideu nadace začaly přirozeně naplňovat nově se utvořivší státní struktury, se nadační činnost – vedle udělování stipendií – čím dále tím více orientovala na pomoc v oblasti kultury.

V duchu odkazu ideí a činnosti Oldřicha Dubiny, který nikdy neodděloval sociální, kulturní a politickou sféru, si nadace dávala za úkol pomáhat za nově vznikajících situací tam, kde nechávaly zákonitě se byrokratizující státní instituce i v nejvyspělejších demokraciích mezery. Nadace Oldřicha Dubiny ukončila svoje působení po smrti Marie Dubinové v roce 2017.

Oldřich Dubina se narodil 23. května 1910 v Lubné u Kroměříže. Vystudoval právnickou fakultu v Praze, kde byl v roce 1934 promován doktorem práv. Byl činný v pokrokových studentských spolcích a už od roku 1933 se jako jeden z prvních postavil ostře a jednoznačně nejen proti nacistickému teroru, ale i proti stalinskému systému. Po ukončení právnické fakulty studoval filozofii a sociologii na Karlově universitě a od roku 1936 pokračoval ve studiích na pařížské Sorboně. Jako předseda spolku československých studentů a intelektuálů a člen výboru československé kolonie ve Francii, se zúčastnil kulturní a politické činnosti v rámci slovanského ústavu v Paříži A po obsazení Československa nacisty organizoval pomoc československým uprchlíkům, kteří unikli do Francie.

Přihlásil se dobrovolně do československé armády ve Francii a po absolvování důstojnické školy byl nasazen na frontu v červnu 1940. Po vojenské porážce Francie organizoval ve vojenském táboře v Agdu a v neobsazené části Francie pomoc těm, kteří se nemohli přepravit do Anglie. Po demobilizaci spoluzaložil v Marseille **Centre d´aide Tchécoslovaque**, kde se starali o tisíce československých občanů a i jiných antifašistů ohrožených nacisty. Šlo zejména o akce po propuštění všech, hlavně dětí a žen, z velké části izraelitů, z koncentračních táborů a o pomoc demobilizovaným vojákům při útěku přes hranice ke spojencům. Činnost Centra spočívala nejen ve finanční pomoci (z fondu amerických občanů českého a slovenského původu a československé exilové vlády v Londýně), ale i v opatřování demobilizačních dokladů a civilních průkazů pro stovky lidí z různých zemí, kteří byli blokováni na svém útěku v neobsazené části Francie.

Kromě střediska v Marseille založil O. Dubina několik zemědělských základen ve střední a jižní Francii, jež se staly po obsazení Francie nejen středisky vojenského odporu, ale kde se podařilo zachránit stovky dětí a žen židovského původu.

Již koncem roku 1940 spoluzaložil a vedl O. Dubina spolu se svou ženou Marií odbojovou síť ROSSI, která dodávala cenné zprávy vojenského charakteru spojencům. V prosinci 1942 byl s manželkou a několika spolupracovníky zatčen a deportován do Německa. Organizace a hnutí, které založil, pokračovaly v odbojové činnosti po celou válku a jejich význam byl uznán nejvyššími orgány francouzskými, spojeneckými i československými.

Z večírku po udělení Ceny T. G. M. Marii Dubinové. Zleva V. Kirchnerová, žena malíře Z. Kirchnera – působila dlouhá léta v Centre Pompidou v Paříži, herečka M. Potužáková, M. Dubinová a Pavel Tigrid. Foto Luboš Mašík

Marie Dubinová

O. Dubina i jeho žena Marie přežili vězení v koncentračních táborech a v roce 1945 se vrátili do Francie. Trvalo nějaký čas, než se opět po vzájemném usilovném hledání oba setkali. O. Dubina prozřetelně odmítl nabídku ministerského křesla v poválečné vládě v Československu a dále se věnoval organizování pomoci československým občanům ve Francii. V roce 1946 odešli do střední Francie, kde převzali zemědělské hospodářství s myšlenkou vytvořit hospodářskou základnu a útočiště pro Čechoslováky, kteří se vinou války ocitli bez domova. V tomto roce bylo Marii Dubinové uděleno vysoké francouzské vyznamenání Médaille de la Résistance. V roce 1963 se Dubinovi vrátili do Paříže, kde se jejich domácnost stala přechodným domovem nesčetných uprchlíků. Po roce 1948 (a zejména pak po roce 1968) poskytoval O. Dubina – kromě materiální pomoci – neocenitelné rady všem nově příchozím při vyřizování administrativních a právních záležitostí, pracovních a pobytových povolení, hledání práce, žádostí o studijní stipendia atd.

V této pomoci pokračovali manželé Dubinovi i v letech tzv. normalizace v Československu, občanům perzekuovaným komunistickým režimem a další vlně uprchlíků, až do roku 1989. V nedělním odpoledni byly dveře bytu Dubinových s železnou pravidelností otevřeny pro přátele, ale i nově příchozí, kteří potřebovali nejrozmanitější pomoc. Maryška s Oldřichem nabízeli sýry,

Pokračování na str. 18

Mezi Paříží a Pískem IV.
Marie Dubinová a Nadace Oldřicha Dubiny

Dokončení ze str. 17

saláty, víno, ale především neocenitelné rady, jak to chodí ve Francii, kam se obrátit kvůli papírům, kde hledat levné bydlení či práci. A samozřejmě pomáhali s překlady oficiálních žádostí a dopisů.

Oldřich Dubina se bohužel svobody ve své vlasti nedožil – zemřel v Paříži 25. října 1987. Maryška v této pohostinnosti pokračovala i po listopadu 1989, kdy už přijížděli přátelé ze svobodné vlasti.

Když jsme s Prokopem Voskovcem připravovali výstavu Paříž nad Otavou, seznámil mne s Marií Dubinovou, která v rámci svojí nadace nabídla výstavě finanční podporu. Prokop Voskovec předsedal nadační radě a tak všechny náležitosti a formality zařizoval. Nadace podpořila i následující výstavu Bociána a Yvonne Tinayre v roce 1997 spolu s vydáním monografie obou umělců. Marie Dubinová přijela na vernisáž výstavy do Prácheňského muzea, kterou zahajoval Prokop Voskovec a tehdejší polistopadový starosta města Písku Tom Zajíček. Všechny moje četné další návštěvy Paříže, v rámci organizování výstav, se neobešly bez pravidelných setkání s Maryškou (jak jí důvěrně oslovovali její čeští přátelé v Paříži). Společné chvíle v útulném bytě v centru Paříže, ve společnosti Maryšky a její skvělé dlouholeté společnice a asistentky Hanky Ledrerové, jsou okamžiky, na které nelze zapomenout.

Za zásluhy a rozvoj demokracie, humanity a lidských práv jí v roce 1998 prezident republiky Václav Havel propůjčil řád T. G. Masaryka.

V dubnu 2007 se Marie Dubinová ještě zúčastnila odhalování památné plakety časopisu Svědectví, které řídil její bratranec Pavel Tigrid.

Marie Dubinová, narozená v Praze roku 1915, od roku 1937 studentka pařížské Sorbonny a neúnavná a statečná žena, která spolu se svým manželem Oldřichem Dubinou pomohla zachránit

Z vernisáže Bociana a Yvonne Tinayre, zleva kurátorka výstavy Irena Mašíková, Marie Dubinová a malíř Milan Novotný. Foto Václava Komasová

stovky lidských životů za nacistického teroru a později za teroru komunistického, odešla v tichosti ve svých 92 letech, ve svém venkovském domku ve vesnici Saint-Bonnet, v hornatém kraji Correze. Maryška Dubinová nikdy žádnou pomoc neodmítala, vždy ale odmítala zaznamenání svého a manželova příběhu pro noviny a jakákoliv média...

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Čtyřicetiny pro Athelas

Tentokráte trochu více osobně, snad mi prominete, milí čtenáři. Měli jsme v posledních 14 dnech v Athelasu jednu nestandardní událost, tak bych vám o ní ráda vyprávěla.

Zatímco všichni lékaři a sestřičky a celý tým pořád pracují a věnují se podstatným věcem, pohodě a podpoře našich nevyléčitelně nemocných pacientů a jejich rodinám, já mám na starosti vedle samých důležitých věcí také vymýšlení…jak bych to eufemisticky řekla…ptákovin (pardon, snažila jsem se opravdu hodně, ale přiléhavější výraz jsem nenašla). Jsem tady v Athelasu tak trochu od toho - aby se aspoň něco dělo, i když se vlastně nesmí dít téměř nic. Virtuálně se ale může naopak dít téměř cokoliv, i malé zázraky.

Tak kde bych začala. Bylo mi 40 let. A bylo mi smutno, že svoje kulaté narozeniny strávím v největším uzavření se před světem. A protože mi náš hospic leží na srdci, rozhodla jsem se, že přestože ni nohu z okresu vystrčit nemůžu, svoje narozeniny oslavím způsobem smysluplným – právě pro Athelas. Vymyslela jsem si k tomu dárcovskou výzvu, natočila video, „šoupla“ ho na internet na stránky Darujme.cz a vyslala ji do světa přes emaily a sociální sítě. Nutno dodat, že nejsem úplně ten typ, co by tohle miloval, takže ihned poté jsem zalezla s hlavou pod deku a nikdy více nechtěla vylézt.

A pak už jsem očekávala kdeco, ale to, co nastalo, jsem si nepředstavovala ani v nejdivočejších snech. Na sbírkový účet Athelasu se snesly dary jako z nebe. Během pár hodin. K dnešnímu dni (19. března 2021) je na účtu kouzelných 57.000Kč. Polezu sic kvůli tomu na Silvestra 2021 do studené vody v Otavě, ale nevadí, to přežiju (pro bližší porozumění viz dárcovská výzva Čtyřicetiny pro Athelas na www.darujme.cz). Myslím, že na břehu bude stát mnoho nadšených podporovatelů a příznivců Athelasu, alespoň to slibují. Proč Vám to ale celé vyprávím?

Protože jsem dostala k narozeninám (a celý náš hospic se mnou) něco, co nejde popsat slovy. Rozvířila se kolem nás všech energie daru. Na dně celé té parády s videem a koupáním v řece leží Vaše srdce. Vaše podpora. Ochota sednout k počítači nebo telefonu a něco dát, věnovat. Bez očekávání. Bez touhy něco dostat zpět. Dar je jako světlo. Každé další lidské srdce ochotné darovat je jako zapálená svíčka. Víc a víc světla. Jedna milá paní mi napsala, že není lepší pocit, než darovat…a je jedno, jestli je to pod rouškou smočení kohokoliv v ledové vodě, prostě DAR je láska.

Budu teď velmi upřímná, možná až příliš, ale bylo mi 40, tak to risknu, třeba mi bude odpuštěno. Ty dary pro domácí hospic Athelas, ať už k narozeninám nebo k jakékoliv jiné příležitosti, jsou esencí lidskosti. Jsou základním kamenem, díky kterému andělé v sestřičkovských a lékařských botách, mohou dělat svoji práci. Mají do jakého auta sednout, mají za co natankovat benzín, za co nakoupit nadstandardní léky. Díky darům od Vás, našich milých přátel a podporovatelů, od osvícených majitelů všech firem, které nám dlouhodobě pomáhají, mohou lidé, kteří se na konci svého života rozhodli zůstat DOMA, tuhle volbu u nás na Písecku uskutečnit. A v čem ta upřímnost? Že by málokoho napadlo, jak moc potřebujeme tuhle Vaši pomoc. Jak každá koruna, kterou od Vás dostaneme, mění perspektivu, mění možnosti, mění pohled do budoucna. A jak jsme za ni vděční. ZA KAŽDOU KORUNU. Tu již poslanou i tu budoucí. Děkujeme.

Tak, vylila jsem si své narozeninové patetické srdce plné vděčnosti na tyhle řádky. Ještě jednou děkuji srdečně Vám všem, kdo jste se k mé výzvě připojili a Athelasu přispěli. A aby se něco dělo i dál, abychom neseděli všichni tady v Písku jen tak smutní doma, máme pro vás v příštích měsících jedno takové písecké athelasové domácí překvapení. A o tom zase až příště.

Domácí hospic Athelas

Jsme tady na světě proto, abychom pomohli pacientům, kterým už nelze vrátit zdraví, prožít závěrečnou část svého života DOMA. Také poskytujeme pečovatelskou službu lidem, kteří si přejí zůstat doma a už nemají sílu se o sebe postarat sami. U nás v Písku, v Milevsku a všude možně okolo.

Prosíme, pomáhejte nám pomáhat

Jestliže se rozhodnete podpořit všechny ty andělské sestřičky, skvělé lékaře, paní psycholožku Sylvu, pana kaplana Miloše, naše milé sociální pracovnice Aničku a Peťu i všechny ostatní, kteří pracují v domácím hospici Athelas, s každou korunou, kterou pošlete, darujete cenné minuty péče těm, kteří si přejí zůstat doma a odejít z tohoto života ve své posteli.

Číslo účtu: **8491450001/5500** – prosíme, pošlete nám své kontaktní údaje, moc rádi bychom Vám osobně poděkovali. Z celého srdce.

KATEŘINA LITERÁKOVÁ

Zákony a lov ptáků: Dojde konečně k zákazu lovu ptáků v celé Evropě?

Lidé se odnepaměti zajímali o ptáky. Prapůvodně to byl zájem ryze praktický. Šlo totiž o to nejdůležitější pro přežití, o jídlo. Teprve nasycený člověk může vnímat krásu ptačího peří nebo líbeznost zpěvu. Během historického vývoje se oba zájmy, tj. praktický (potrava) a estetický, spojily, a tak vznikla čižba.

Vedle lovu zvěře v rámci myslivosti vznikl samostatný obor založený na odchytu drobných ptáků. Lidé na venkově se museli postarat o obživu, a protože možností, jak získat maso, nebylo mnoho, nepohrdli ničím, co jim mohla příroda poskytnout, tedy ani drobným ptactvem. Především šlo tedy o potravu, ale svůj význam hrála i stránka estetická. Barevní ptáci a také ptáci, kteří mohli potěšit zpěvem, byli loveni pro chov. Dnes jsme obklopeni technikou, která nám umožňuje poslouchat slovo i hudbu. Švec, který dříve seděl celý den u verpánku, byl v tichu a sám. Tak si pořídil ptáčka zpěváčka, třeba stehlíka, nebo čížka. Ten v kleci poskakoval a prozpěvoval. A hned bylo veseleji.

Ptáci pro maso i pro chov se dali zakoupit na trzích, kam své zboží dodávali čižbaři nebo je tam i sami prodávali. Pojmenování této lovecké činnosti je odvozeno od slovesa „číhati“. Zmínky o čižbě lze nalézt už v pramenech o Říši římské. Už tehdy byla na vrcholu rozvoje a využívala se na všech územích Středomoří. U nás byla čižba původně povoláním svobodným a na většině území bylo možné chytat drobné ptáky bez omezení až do 15. století. Později byla tato činnost regulovány

čížek – samec

různými omezeními, jako byl třeba souhlas vrchnosti anebo majitele pozemků a také omezování doby odchytu. Kdyby šlo jen o maso, tak by stačilo využít dobové zbraně, ale čižbaři chytali ptáky využitelné jak v kuchyni, tak i v chovu. Tak využívali lep a také jednoduchá technická zařízení, jako byly sklopné pasti, překlápěcí síťky, podražce apod. Se zlepšující se ekonomickou situací a díky společenským změnám u nás čižba ke konci 19. století postupně upadala. Důvodem byl i snížený zájem o využití drobných ptáků v kuchyni. Z ptáčníků se ještě do začátku 20. století udrželi jen ti, co chytali a prodávali zpěvné ptáky pro klecový chov. Jednalo se zejména o konopky, pěnice, slavíky, čížky a stehlíky. V současnosti je v Evropě čižba zakázána. Ale jak se ukázalo neplatí to ve všech státech.

Rozhodnutí EU nám málokdy přináší něco dobrého nebo užitečného. Tentokrát ale musím rozhodnutí Soudního dvora EU pochválit. Tento soud totiž posoudil stížnost Asociace na ochranu ptactva Bird Protection Association, která dlouhá léta bojovala proti provozovaní čižby, tj. chytání ptáků na lep a do nástrah ve Francii. Tyto metody byly historicky odůvodněné jako zdroj živočišných bílkovin a také jako možnost výdělku v dobách, kdy se lidé živili převážně jako zemědělci, a zvláště v zimě trpěli nedostatkem.

Takovým nedostatkem prostředků Francouzi jistě netrpí, aby je to ospravedlňovalo k chytání ptáků. Evropská unie tyto odchyty zakázala již v roce 1979. Francie byla jedinou evropskou zemí, která přes tento unijní zákaz odchyty menších druhů ptáků s určitými omezeními od roku 1989 povolovala. Byly sice určeny druhy, které bylo možno lovit, ovšem metody odlovu potřebné druhové rozlišení neumožnily. Při odchytu na lep nelze zajistit, že budou chyceny jen povolené druhy, a tak byly chytány i druhy celoevropsky chráněné a nevyužitelné. Když se na lep přichytí strakapoud, tak ho jistě nikdo neuvaří v polévce ani si ho nedá do klece. Na svou obranu uváděli francouzští čižbaři, že při odchytu nepovolených druhů z nich smývají lep a pak tyto ptáky pouští zpět do přírody. I laik si jistě dovede představit, že lepidlo z peří se nedá odstranit šetrně vodou, ale musí být použity chemikálie (benzin, rozpouštědla). Jak to musí ovlivnit stav těchto ptáků je nasnadě, a to se ještě naskýtá otázka, jestli tyto sliby byly v praxi dodržovány.

U nás mohou ptáky chytat do sítí evidovaní kroužkovatelé se zkouškami a licencí, bez ohledu na profesi. To bylo překvapením pro francouzské učitele, kterým jsem ukazoval kroužkování při exkurzi na Řežabinci. Jak mi sdělili, u nich smí kroužkovat jen zoologové, protože to početně omezí nežádoucí stresování ptáků. Kroužkování přináší informace, které jsou zpětně využívány pro ochranu ptáků včetně jejich hnízdišť a zimovišť. Jak se zdá, tak francouzští čižbaři koupelí v čistidle nepovolené druhy nejspíš nestresují, a ty, které mohou lovit už vůbec ne, protože jim nejspíš okamžitě zakroutí krkem a použijí jako lahůdky v kuchyni. Pro soudní dvůr nebyl argument, že se jedná o národní tradici dostatečným důvodem

čížek – samice

k povolení takové nekulturní radovánky, zvlášť proto, že některé druhy nejsou jako jídlo ani pro chov využitelné a jsou tak loveny jen pro zábavu. Prezident Macron pod tlakem ochranářské veřejnosti povolení čižby pozastavil, a tak se dá očekávat, že po rozsudku EU bude odchyt zakázán.

To ročně zachrání dříve ve Francii ulovených 400 tisíc ptáků, z kterých mnozí nebyli místními, ale jen protahovali přes francouzské území při cestě na zimoviště a zpět. Snad si Francouzi uvědomí nekulturnost takového podnikání a skutečně budou zákaz čižby dodržovat. Francouzská ministryně životního prostředí rozsudek přivítala, lovecká sdružení se s ním ovšem nesmířila a chtějí proti němu bojovat. Takže, doufejme, že to přeci jen dopadne pro ptáčky zpěváčky dobře.

KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov

Foto k článku (včetně stehlíka na obálce): VENDY ŠTOFFLOVÁ

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště, tel. 777 571 529, info@strom-setkavani.cz, www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, *dita.machackova@volny.cz*
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, *www.jogapisek.cz*
- **Jarka Olžbutová –** *www.uvodnaru.cz*
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, *www.ajurmed.cz*
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatní a sirupy Katky Čápové, *kacabacapova@seznam.cz*
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, *info@strom-setkavani.cz.*

Setkání s kočkodany – využití nauky o chování zvířat v terénní praxi

V roce 2000 se zoologové společnosti Zoogeos vypravili na jih Afriky. Bez pronajatého auta bychom se při výzkumné cestě samozřejmě neobešli, a protože jsme na pronájem drahé terénní čtyřkolky finančně nedosáhli, využili jsme kuriozní nabídku českého kolegy entomologa, který si pro své pravidelné výzkumné cesty za hmyzem zakoupil auto přímo v Jihoafrické republice. Jeho ustájení si vyjednal se svým jihoafrickým kolegou, také zaměřeným na výzkum hmyzáků. Ten nám auto předal na letišti v Pretorii.

Kočkodan obecný

Jednalo se o „folksvágen“ Passat kombi, ovšem staršího data výroby. Přátelská cena způsobila, že jsme dlouho neváhali a lákavou nabídku přijali. Díky tomu byla ovšem účast na expedici limitována počtem čtyř členů. Auto mělo sice pět míst, ale bylo třeba počítat se zvýšeným zatížením kanystry s vodou a palivem a také vybavením pro sběr přírodnin.

Úlohy jednotlivých členů expedice byly rozděleny na odborné a provozní. Já jsem měl za úkol dokumentovat ptáky, faunu korálových útesů a také rostlinstvo. Zdeněk Vitáček z muzea v České Lípě se bude věnovat obojživelníkům a plazům, Dušan Trávníček z muzea ve Zlíně bezobratlým, především broukům, a Honza Duka, potápěč a motýlkář z Mladé Boleslavi, měl také na starost bezobratlé, přednostně motýly a vážky. Kromě odborností jsme museli zajistit i provozní požadavky expedice. Já se Zdeňkem jsme obsadili přední sedačky a každý den jsme se střídali ve funkci řidiče (jezdí se tam vlevo) případně navigátora. Dušan s Honzou seděli vzadu. Honza fungoval jako kuchař, a tak nás živil potravou reálnou, zatímco Dušan, díky jeho výborné angličtině, plnil funkci mluvčího a překladatele a při přejezdech na lokality nás živil duševní stravou. Do stravitelného jazyka nám překládal informace z různých průvodců a propagačních materiálů.

Cílem naší expedice bylo prozkoumat a zdokumentovat co nejširší škálu různých typů přírodního prostředí Jihoafrické republiky na souši i na moři. Pro průzkum podmořského světa korálových útesů jsme si vybrali kemp v Národním parku Sodwana Bay na pobřeží Indického oceánu. Na místo jsme přijeli v podvečer. Moc lidí tu nebylo, tak jsme si našli zastíněné místo pod stromy a postavili stan. Po dlouhém přejezdu v rozžhaveném autě jsme si potřebovali odpočinout. Seděli jsme pod klenbou stromů, jedli kolínka s kečupem a popíjeli pivo. Naši večerní siestu několikrát vyrušily dvě černošky, které několikrát prošly kolem nás, pozorně hleděly do korun stromů a čas od času do nich vystřelily z praků. Účel těchto pochůzek byl pro nás obestřen tajemstvím. Možná proto, že i naše mozky byly obestřeny – částečně vedrem a možná trochu i alkoholem. Ale jak známo, ráno je moudřejší večera.

Svěží ranní vzduch nás nabudil energií. Každý z členů už automaticky plnil své úkoly. Zdeněk coby pokladník šel zaplatit kemp, Honza se věnoval přípravě snídaně a já s Dušanem jsme připravovali vybavení na potápění. Ze soustředění nás vyrušilo nadávání. Honza zjistil, že mu zmizelo rajče, které si na kapotě našeho auta na prkénku odložil k nakrájení pro snídani. Problém byl v tom, že to nadávání nebylo neadresné, ale velice konkrétní. A týkalo se nás dvou, mě a Dušana. Vztekle nám vyčítal, že si nemůžeme počkat, až bude snídaně pro všechny hotová a musíme mu ukrást rajče ještě před tím, než ho nakrájí.

Takto popsaná rozmíška neodpovídá zcela realitě. Je to tím, že pro tento tiskový účel nemohu nadávky přesně citovat. Honza se cítil dotčený, ale my také, protože jsme v tom byli nevinně, a tak jsme nechápali, co nám vyčítá. Nakonec horké hlavy poněkud vychladly a díky tomu jsme se domluvili na pokusu o odhalení skutečného zloděje. Honza položil na kapotu další rajče a poodešel. Všichni jsme pozorně sledovali, co se bude dít. A dělo. Zpod kapoty se vysunula chlupatá ruka kočkodana a bleskurychle se zmocnila nastraženého rajčete. Lupič byl odhalen, jmenuje se kočkodan obecný. Už nám bylo jasné, proč zaměstnankyně kempu včera střílely do korun prakem. Snažily se chránit turisty před dotěrnými opicemi. Násilné řešení se nám ovšem nezamlouvalo. A tak jsme zvolili metodu odbornou etologickou (používá vzorců chování jednotlivých druhů zvířat). Dušan si vylezl na větev stromu poblíž, pojídal banán a občas vykřikl jako vůdčí kočkodaní samec, který si označuje své výsostné území. Díky tomu nepřišla k újmě naše snídaně, ale ani naše vybavení. Stížnosti okolních turistů na správě kempu, že jim kočkodani ukradli tu brýle, tu knihu, a dokonce i foťák, svědčily o tom, že naše metoda byla nejen šetrná ke zvířatům, ale i úspěšná. A Dušanovi se také moc líbila. Tolik banánů bychom mu za normálních okolností sežrat nedovolili (byl přeci kočkodan a ti nepapají, ale žerou).

Honza připravuje snídani a Dušan je na větvi a hraje vůdčího samce kočkodana obecného.

Text a foto KAREL PECL,
spolupracovník Prácheňského muzea a Záchranné stanice živočichů Makov

PÍSECKÝ SVĚT
účinná a levná tištěná i on-line inzerce,
6000 výtisků vždy obratem rozebráno!
Ceník inzerce na vyžádání
e-mail: inzerce@piseckysvet.cz
tel. 607 777 993

Zamyšlení nad Ondřejem Kryštofem Kolářem

V poslední době nás opustily dvě významné osobnosti kulturního života, solitéři, těžko zařaditelné osobnosti. V lednu minulého roku to byl malíř František Trávníček a 4. března 2021 Ondřej Kryštof Kolář ve věku 61 let.

Ondřej byl nadaný student, který již v 16 letech publikoval v odborném tisku. Byl absolventem Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze v roce 1983, byl osobností všestrannou, nevyrovnanou, osobností, o níž rozhodně nelze říci, že byla „fachidiotem“, spíš až zaráží, kolika dalším oborům kromě historie by se mohl věnovat a věnoval.

Po absolvování fakulty vyučoval dva roky na Vysoké škole ekonomické v Praze, studoval dokonce dva roky právo na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Později si prošel různá povolání: od externího pracovníka různých kulturních organizací, pracoval jako památkář, katalogizoval a studoval sbírky muzeí v Písku, ve Strakonicích a v Blatné, byl státním úředníkem i lesním dělníkem a jako by se v jeho osobě naplňovala myšlenka svatého Augustina, že „nepokojné je srdce naše, dokud nespočine v Bohu.“ A sám světec něco o tom věděl, o čemž svědčí jeho překrásná kniha Vyznání. Nelze tvrdit, že nastala naprostá proměna, že by to nebyl již známý Ondřej Kolář, ale po diskusích s P. ThDr. Josefem Jiranem došlo k přijetí křtu v římskokatolické církvi a život se zklidnil. Že to nebyl chvilkový nápad, svědčí i sám fakt, že se později přestěhoval z Písku do Heřmaně a byl později regenschorim v místním kostele.

Ondřej Kolář byl člověkem, kterému učarovala historie. I když byl v Praze, tak svému kraji, Písku, jihočeskému regionu, zůstal věren. Jsem přesvědčen o tom, že by město mělo najít prostředky, aby bylo plno drobných studií rozesetých po časopisech, s přihlédnutím k zájmu čtenářů, shromážděno a vydáno v samostatné knize. Mám na mysli zejména knihu „Písek-příběh města“, studie o historikovi Augustu Sedláčkovi, hudebním životě Písku a vztahu významných hudebních skladatelů k Písku, o osobnostech, po nichž jsou pojmenovány ulice, ale jsme nejednou bezradní, s kým si je máme spojovat a co tak významného pro město nebo Prácheňsko učinily, ať již jde o Gregoru, Jaromíra Malého, Šobra...

Ondřeji Kolářovi nebyl cizí kulturní život ve městě. Byl zapojen v Prácheňské akademii v Písku – Podvečery U Kapličky, pořádal přednášky v městské knihovně, literární procházky. Projevil zájem a sám se podílel i na činnosti Prácheňské umělecké besedy. Nelze unavovat čtenáře tohoto zamyšlení výčtem přednášek, které Ondřej Kolář zahajoval. Za připomenutí stojí zahájení výstavy v Českých Budějovicích asi před pěti lety ve Francouzské kavárně. Jednalo se o fotografie Jaroslava Hübla z Paříže. Písecká veřejnost si jej bude pamatovat z jeho posledního vystoupení 10. září 2020 na parkánech Prácheňského muzea. Návštěvnost akce byla tehdy na písecké poměry překvapivě velká. Při posledním setkání se mi Ondřej Kolář svěřil, jak rád by napsal větší knihu o Písku v literatuře a kulturním dění. K tomu již nedojde.

Prácheňské muzeum, 10. září 2020, foto V. Komasová

Na závěr bych chtěl vyzvednout ještě jednu věc, které se nevěnuje při zběžné četbě taková pozornost: je to krása a stylistická vybroušenost jeho studií, a to bez ohledu na to, zda se jedná o zdánlivě „suchopárnou“ numismatiku, nebo dějiny Písku, popřípadě literární studie. Není to samozřejmostí ani v publikacích autorů, kteří jsou v povědomí širší veřejnosti naší republiky.

Ondřeji, budeš nám chybět!

KAREL CEJNAR

Nejen o maturitách...

Dnes bych se chtěl alespoň částečně oprostit od covidu a věnovat se vzdělávání. Když jsem na počátku 60. let minulého století navštěvoval Střední průmyslovou školu elektrotechnickou v Českých Budějovicích, měli jsme jako jeden z předmětů technické kreslení. Kreslilo se na rýsovacích prknech na „pauzák“ tuší. Žádné počítače a opravné programy. Prostě manuální přesná práce. Na tento předmět jsme měli pana profesora Kobra. Byl přísný, rozdával nedostatečné i za špatně ořezanou tužku. Měli jsme z něj velký respekt, a tak jsme se snažili dělat věci co nejdokonaleji. Tento profesor nás ale mnohokrát překvapil, když celou vyučovací hodinu vyprávěl o historii či o současném světovém vývoji. Například nás seznámil s tehdy pro nás naprosto nedostupnými informacemi o japonských rychlovlacích, jezdících už tehdy rychlostí 200 km/h. A že v případě minutového zpoždění se tam prý vracelo cestujícím jízdné. Vyprávěl i o tom, proč Švýcaři vsadili na průmysl zaměřený na přesnost a na bankovnictví – a o celé historii jejich vzniku.

Mohl bych dlouho psát o tom, co nám ten moudrý profesor vyprávěl a jak utvářel naše budoucí vidění světa. Podobných učitelů jsme na té škole měli více, například dějepisáře či učitele matematiky. Jsem přesvědčen, že si při svých životních zkušenostech uvědomovali, že ten jejich předmět není ten jediný a nejdůležitější a že je to jen základ do života. Také jistě věděli, že to, co nám vypráví, vůbec nezapadá do školních osnov, a někdy to dokonce bylo i proti tehdejšímu totalitnímu režimu.

Registruji dnešní diskuse o způsobu vyučování na našich školách. Podle jedněch učíme děti věci, které nebudou v životě potřebovat, děláme prý z nich encyklopedie, neměli bychom známkovat, naše školství je jako z Rakouska-Uherska, většinu z toho by děti nemusely absolvovat, protože je to prý vzdělávání nesmyslné. Na druhé straně jsou obhájci stávajícího systému, jehož zastáncem se cítím být i já, protože si myslím, že se nejedná pouze o znalosti, ale i o výchovu mladých lidí. Zvláště na základních školách, kde ještě děti nemají ani zdání, co budou jednou v životě dělat. Pokrok je příliš rychlý a to, co dnes platí za neměnné, může být zítra úplně jinak. Jde o to, probudit u dětí zvídavost, naučit je učit se a spolu s rodiči z nich vychovat slušné lidi. Učitelé nesmí být sešněrováni úředníky ministerstva školství, musí jim být dopřáno, aby mohli rozvinout svou kreativitu.

Náš systém řízení školství je neobyčejně „geniální“. Připomíná mi dávnou povídku Ivana Vyskočila. „Potkají se dva kamarádi a jeden se ptá: Co děláš? A ten druhý odpoví: Dělám v jednom podniku blbce. – Blbce? – No, já mám vždycky vymyslet blbý řešení, aby se udělal opak.“ U nás na ministerstvu je to teď podobně – akorát se podle mne dělá jen to blbé.

Jaké škody na vzdělání a vývoji mladých lidí zanechá celoroční uzavření škol, o tom již bylo napsáno mnoho, a tak se vyjádřím jen k jedné věci. Jde o návrh premiéra Babiše rozdávat maturitní vysvědčení bez vykonané zkoušky. Jeho zdůvodnění, že „on na nikom ze svých zaměstnanců maturitní vysvědčení nepožadoval“, se odráží na úrovni dnešní vlády – mnozí z ministrů jsou bývalí Babišovi zaměstnanci.

ZDENĚK BENEŠ

Vítáme a loučíme se v březnu

Narodili se:

10. 3. **Lucii Burianové**, Písek, syn **Štěpán Burian**
10. 3. **Zuzaně Koubkové**, Písek, dcera **Natálie Koubková**
11. 3. **Andree Schuhové**, Kostelec nad Vltavou, syn **Jan Schuh**
11. 3. **Laryse Tesaryk**, Písek, syn **Michal Tesaryk**
12. 3. **Kateřině Nouskové**, Písek, dcera **Linda Nousková**
12. 3. **Martině Laurové**, Písek, syn **Marcus Laur**
12. 3. **Kristýně Centkové**, Strakonice, dcera **Josefína Centková**
14. 3. **Tereze Uhlíkové**, Písek, dcera **Barbora Uhlíková**
14. 3. **Kristýně Grünerové**, Písek, syn **Jakub Janda**
15. 3. **Martině Kostnerové**, Blatná, syn **Lukáš Kostner**
15. 3. Bc. **Veronice Záhorkové**, Mladotice, dcera **Beáta Záhorková**
15. 3. **Kateřině Kovandové**, Touškov, dcera **Antonie Kovandová**
15. 3. **Stanislavě Markové**, Libějovice, syn **Vladimír Marek**
16. 3. **Janě Procházka Salivarové**, Bavorov, dcera **Elen Procházková**
16. 3. **Markétě Maříkové**, Písek, syn **Jiří Mařík**
16. 3. **Janě Trizuliakové**, Žilina, dcera **Rozálie Cimburková**
17. 3. **Monice Kořánkové**, Tábor, dcera **Anna Hořejší**
17. 3. **Tereze Ručkayové**, Milevsko, syn **Marek Ryška**
18. 3. **Janě Albrechtové**, Písek, dcera **Magdaléna Albrechtová**
18. 3. **Janě Knížové**, Sepekov, syn **Štěpán Havlíček**
19. 3. **Nikole Junkové**, Praha, dcery **Štěpánka** a **Rozálie Mánkovy**
19. 3. **Barboře Kubáčkové**, Blatná, dcera **Eliška Viktorová**
19. 3. Bc. **Pavle Brabaš Fürstové**, Písek, dcera **Rozálie Barabášová**
19. 3. **Mileně Dudové**, Purkratice, dcera **Eliška Podrabská**
19. 3. **Denise Lopraisové**, Bechyně, syn **Oliver Jošt**
19. 3. **Haně Myslíkové**, Vimperk, syn **Ondřej Myslík**
20. 3. MVDr. **Evě Halounové**, Myšenec, syn **Ondřej Haloun**
20. 3. Bc. **Adéle Záhorkové**, Malovičky, syn **Alois Koberna**
21. 3. **Lence Padykulové**, Bor u Protivina, syn **Nikolas Padykula**
22. 3. **Kláře Pohořské**, Písek, dcera **Štěpánka Pohořská**

Děkuji úžasným lidem z Oblastní charity Písek!

Chtěla bych poděkovat paní ředitelce Oblastní charity Písek, paní Vejšické, a jejím spolupracovnicím za velikou pomoc, kterou poskytují potřebným a hlavně seniorům, kteří zůstali sami a bez pomoci těchto doslova a do písmene „dobrých andělů“ by se neobešli. Doba je krutá,

omezuje každého , a proto je nádherné, že existují lidé, kteří jsou ochotní pomáhat a riskovat i život – a tím myslím i lékaře a zdravotní sestřičky – a pomáhají všem, kteří to potřebují. Písecká charita vedená paní Vejšickou je úžasná instituce pomáhající lidem. Díky Vám všem!

ILLONA ŘÍMALOVÁ, Písek

Test píseckých skautů – správné odpovědi:

1) b 2) c 3) a 4) c 5) a 6) b 7) c 8) a 9) a 10) c 11) b 12) c 13) a 14) c 15) a 16) a 17) b 18) b

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

4. 3. **Irena Drahošová**, Protivín, *61 let*
8. 3. **Štefan Juríček**, Písek, *94 let*
8. 3. **Blanka Hnídková**, Čimelice, *74 let*
8. 3. **Jiří Slaba**, Horská Kvilda, *73 let*
10. 3. Ing. **Antonín Černý**, Písek, *79 let*
14. 3. **Alois Bláha**, Malčice, *76 let*
13. 3. **Drahomíra Mácová**, Písek, *78 let*
14. 3. **Jaroslava Lukešová**, Malšice, *48 let*
15. 3. **Alena Nožinová**, Písek, *83 let*
16. 3. **Marie Záhorková**, Protivín, *66 let*
13. 3. **Anne Marie Latta**, Německo, *84 let*
16. 3. **Václav Zobal**, Písek, *76 let*
17. 3. **Zdeňka Opltová**, Písek, *91 let*
18. 3. **Helena Aronová**, Písek, *89 let*
17. 3. **Rusalka Bandyová**, Písek, *62 let*
19. 3. **Zdeňka Folková**, Písek, *93 let*
21. 3. **Jiří Plíva**, Protivín, *67 let*

Pohřební služba Foitová – Vrba

9. 3. **Josef Sosnovec**, Křenovice, *98 let*
9. 3. **Jana Sýkorovská**, Písek, *74 let*
10. 3. **Helena Bečvářová**, Kestřany, *62 let*
10. 3. **Jaromír Petřík**, Stará Dobev, *63 let*
10. 3. **Petra Kroužková**, Bernartice, *53 let*
11. 3. **Petr Vaniš**, Selibov, *53 let*
11. 3. **Marie Drastíková**, Písek, *78 let*
13. 3. **Emil Blaha**, Písek, *76 let*
14. 3. **Vladimír Pacalt**, Drhovle, *86 let*
15. 3. **Anna Mžíková**, Jarotice, *87 let*
16. 3. **Anna Káplová**, Třešně, *81 let*
18. 3. **Ladislav Mašek**, Písek, *72 let*
21. 3. **Petr Fritz**, Protivín, *62 let*
21. 3. pplk. **Josef Jonák**, Písek, *75 let*

Pohřební služba Městské služby Písek

9. 3. **Daniela Horáková**, Nové Kestřany, *50 let*
14. 3. **Jaromír Sláma**, Písek, nedožitých *69 let*
17. 3. **Marie Supová**, Bojenice, *86 let*
20. 3. **Eva Kotlínová**, Písek, *88 let*

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711
ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbitovy@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRAVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH – Písek a okolí
od roku 1994
Budějovická 436 (vedle Jikastu)
Jeronýmova 312 (za hl. poštou)
www.pohrebnisluzbapisek.cz
e-mail: habich@habichps.cz
Tel. 382 213 541 – 382 224 477
Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983
ZNAK KVALITY

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
Písek a okolí
Harantova 415
ZNAK KVALITY PROPůjčuje SDRUŽENÍ POHŘEBNICTVÍ ČR
Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky
Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

Zkuste také: suflé v deset

Doufám, že po přečtení tohoto článku nebudu bombardována zprávami výživových poradců ani jedlíků bažících po čokoládovém suflé.

Máme v rodině takový nešvar, upřímně, která rodina nějaký nemá. Náš nešvar spočívá v půlnočních svačinkách, odpoledních obědech a snídaních ve dvanáct hodin dopoledne. Vždycky si říkám, že to je normální, že pozdní snídaně jsou přeci in, že ten oběd v půl třetí, se prostě občas stane… A ono jako jo, ale nemyslím si, že v běžné rodině se tento nešvar opakuje tak často jako u nás, nehledě na ty půlnoční svačinky. Než se do nich pustím, ráda bych ještě podotkla, že pozdní snídaně a pozdní oběd přicházejí logicky v jeden den, poněvadž pokud dosnídáte v půl dvanácté, oběd, etiketou plánovaný na dvanáctou a normálními lidmi na jednu hodinu, by byl poněkud brzo po snídani, ne-li že by na ní přímo navazoval, ale to byla jen taková odbočka.

Půlnoční svačinkou se u nás rozumí jakékoli jídlo, které je konzumováno více než dvě hodiny po večeři, pokud je totiž méně než dvě hodiny, je to přeci ještě dezert. Inu, je-li večeře v sedm a v půl desáté mlsáme, je to půlnoční svačinka, i když je do půlnoci ještě daleko.

Onehdy jsme si udělali k takovéto svačince čokoládové suflé. Kdo nezná, nechť si představí těsto, kde je čtyřikrát více cukru než mouky a vše je to dovršeno čokoládou. Samozřejmě, že k takovému suflé se hodí vanilková zmrzlina a čokoládový přeliv. A tak jsme to všechno upekli a umíchali a v deset deset zasedli ke stolu. Mmm… omlouvám se všem, kterým udělám chutě, ale to lehké těsto a sladká zmrzlina a drobečky v čokoládové omáčce… Prostě sen! Čokoládový ráj!

Kdokoli by se mohl ozvat, že jíst později než tři hodiny před spaním je nezdravé, nebo že sacharidy po osmnácté hodině jsou nezdravé, nebo že sníst dva košíčky se třemi lžícemi zmrzliny je nezdravé… A ono tak trochu je. Ale nikdo z nás to tak nebere. Pokud bychom k suflé všichni přistupovali jako k atomové bombě mezi dezerty, jako k něčemu, co může být pozřeno jedině po výběhu na Mont Blanc, k příšerně sladkému před spaním… Nikdo z nás by si to nedal a zřejmě by ani nebyla ta možnost, nikdo by to neupekl. Myslím, že nám každému něco z těch proti hlavou proběhlo, ale že převážilo jedno velké PRO. Pro život. Pro nás je požitkářství a užívání si života hodně v takovýchle večerních suflé, v tom, že si k nim sedneme všichni spolu, probereme první poslední a prostě si užijeme tu chvíli.

Kdyby se to tak dělo každý večer, byla by to buď nezdravá hezká tradice nebo závislost. Ale ono se to děje jenom někdy. Někdy, když je nám všem mizerně a někdo vytáhne železnou zásobu pralinek, někdy, když je nám všem fakt skvěle a na oslavu si uděláme dort, někdy když jsme doma jen tři a máme v deset prostě chuť na muffiny. Nevypozorovala jsem, podle jakého klíče se tyhle svačinky konají, ale chtěla bych vás jako čtenáře podnítit k tomu, abyste si takovou půlnoční svačinku taky občas udělali. Protože když se vám v hodině před půlnocí na jazyku roztéká čokoláda se šlehačkou, to opravdu cítíte ten sladký život…

ALŽBĚTA ČÁPOVÁ,
studentka Waldorfského lycea České Budějovice

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádku, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

					8		1	
		5			4	3	7	
9		6		7				
					5		2	4
	1	7	2	4	9			3
2						1		
6				9	7			5
	5	1			6	2	9	
		4	8				6	

3					4		2	9
	1	4		2	9			
					3	7	4	
1			5	3				
		5					3	6
	7				6		5	
			3			2		
2				1		8		
		6	4					

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

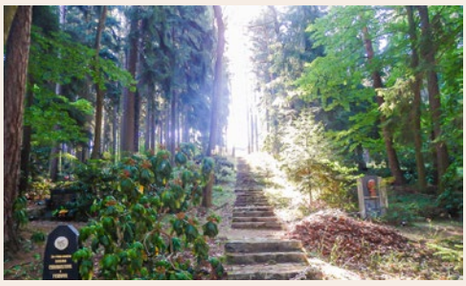

UNIKÁTNÍ LESNÍ HŘBITOV V PÍSKU byl založen v roce 1933 na rozloze přibližně 12 hektarů a nachází se v lese v kopcovitém terénu na kraji města, na úpatí Píseckých hor. Vybudován byl nákladem tří milonů korun podle projektu místního rodáka, ... ***/tajenka/***.

Správné řešení zasílejte **do čtvrtka 1. DUBNA** e-mailem: ***redakce@piseckysvet.cz***, nebo **SMS: 704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a telefon**! Vylosovaní výherci opět získají knihu z Nakladatelství Albatros.

KNIHY budeme všem vylosovaným výhercům (které informujeme e-mailem nebo telefonicky) rozvážet HROMADNĚ po skončení nejpřísnějších opatření.

POMŮCKA: ALODY, AVUS, BAT, DIOL, YAM	SPOTŘEBNÍ DAŇ	POVR-CHOVÝ DŮL		TISKAŘSKÝ DĚLNÍK	NÁRODNÍ DIVADLO	ŘEKA V DAHOME	MZDA VOJÁKA	ZKR. MISTROV-STVÍ SVĚTA	JMÉNO PROZAIKA PAVLA		STUDIUM	SEK	PRIMÁT	POTŘEBY K VRTÁNÍ	KNIHA KVAR-TOVÉHO FORMÁTU	EINSTEI-NOVY INICIÁLY
ZKR. DUTÉ MÍRY (DECILITR)			SOUNOŽ / OBJEVIT							BANKOVKA (OBEC.)						
TĚLESNÉ OCHABNUTÍ										AŽ / KOPEC						
BROUK					ŘÍMSKY 49 / OSOBNÍ ZÁJMENO			BERLÍNSKÝ AUTODROM / IND. KOŘENÍ					TAHLE / ZÁPOR			ONI
	VYHYNULÝ PŠTROS	CIZÍ PŘEDPONA ZNAČÍCÍ NOVÉ / ČAPKOVO DRAMA				SPZ DOLNÝ KUBÍN / MLADÉ OBILÍ			RUDNÉ DOLY (ZKR.) / AMER. FARMA			HŘBET CHODIDLA / ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA				
MRAK							Začátek tajenky / KOMORNÍ SOUBOR									
VČELÍ DŮM (ZAST.)				SLOV. JISKRA / HORNINA						NÁZEV PÍSMENE Ř / ZÁMEZÍ VE FOTBALE			DRUH MODERNÍHO TANCE / PRORAŽENÍ NEPŘÁTEL. POSTAVENÍ			
ŘECKÝ BÚH VÁLKY					PATŘÍCÍ EVĚ / SLOVENSKÝ SOUHLAS						ŘÍMSKY 4 / KOKRŠPA-NĚL			ZN. NITU / HLEN		
	ODVOD	VYZÝVÁNÍ K NÁVŠTĚVĚ / DROBNĚJŠÍ LITER. ŽÁNR						GAJDARŮV HRDINA / ANGL. VZDUCH				NÁSTRAHY / PŘED-LOŽKA				
2. díl tajenky									LISTNATÝ VYSOKÝ STROM / ARCHEOLOG A PALEONTO-LOG (1860-1937)						PTÁK BAHŇÁK	STOK
SLOVEN. SE			ZKR. REZNÁ OCEL / ZKR. ALBÁNSKÁ TISK. AGENTÚRA			ZÁŠKUB V OBLIČEJI / THAJSKÁ VÁHOVÁ JEDNOTKA				OBRÁZKOVÝ SERIÁL S TEXTEM / ATOL V SOUSOT-ROVÍ ROTAK						
PRAMÁTI				OTÁZKA 6. PÁDU	HUMPO-LECKÝ PIVOVAR / CITOSLOVCE VÝSMĚCHU								ZOOLO-GICKÁ ZAHRADA / BARYON			
MILOSTNĚ NETOUŽIT								EVROPAN / JAPONSKÝ SPORT			NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU / KOLOS			ZN. LUTECIA / PÍSMENO Č		
MAČKAT							SUCHÁ TRÁVA / SVOBODNÉ STATKY					VYUČOVAT / VULKÁNY				
SPISOVÁ ZNAČKA			NÁZEV HLÁSKY Š / ALKOHOL			Konec tajenky / ŘÍMSKÝCH 2055										
	SPZ ALSFELD (NĚMECKO)	ZKR. DECIMETRU / NA TOTO MÍSTO			ŘÍMSKÝCH 1950 / STARÁ FR. , MINCE				SHLUK ROSTLIN	KÓD RUMUN-SKÉHO LEU / ANGL. BOK				ZKR. ATLETICKÉHO KLUBU / VZOREC OXIDU CÍNATÉHO		
SNAD				ANGL. HLADKÝ / PŘED-LOŽKA							NEJVĚTŠÍ PŘÍTEL ČLOVĚKA / INIC. HEREČKY LAURINOVÉ				ZDE	OTEC (KNIŽNĚ)
MUŽSKÉ JMÉNO (15.11.)								LOTERNÍ STVRZENKA								
PAKTY								SRŮST								